

Gener de 2003
Número 15
Butlletí informatiu
Full d'informació municipal

Camí Ral

Butlletí informatiu i d'opinió Vila de Copons

Ajuntament de Copons

Molí del Vilella
Catalunya i el mercat espanyol al segle XVIII
Festa Major 2002
Copons amb Gaudí
Copons, Gaudí i la Cuca Fera
Festa dels traginers i comerciants de Copons
Clausura dels cursets d'estiu de natació i *aquagim* a la piscina municipal
Finalistes del 2n concurs d'Iniciativa Jazz Copons 2002
Curs de Tai-txí
L'hereu i la pubilla de Copons
Neix l'associació de propietaris forestals Serra de Rubió
Aigua de tots i per a tots
Un projecte de futur amb història
Un passat amb molt futur
Des de l'Alta Anoia, Turisme rural i futur
Observant el clima de Copons
Resum d'activitats i actes
Futbol Club Copons
V Copa Catalana de caminades de resistència 2002
La festa dels traginers de Copons
La col·lecció de cadires dels coponencs Martí - Carreras
Gaudí i l'excursionisme
De Jorba a Folquer
L'entorn de Copons també és casa teva, mantén-lo net
Les campanes de Copons
L'antic art d'escoltar contes
Cartes al Camí Ral
El teu Quadrat
Setembre a Olot
Flam de Cafè
Tiramisú
Arxiu fotogràfic

Editorial

Podríem dir que Camí Ral ja està consolidat. Quinze números i gairebé vuit anys semblen difícils d'obviar. Afirmacions com aquesta sempre són perilloses; d'aquí a quatre mesos hi haurà eleccions municipals, i amb això de les eleccions, sembla que tot s'hi val, encara que després el temps posa cadascú al seu lloc.
"Tinguem seny i pensem que amb els afers culturals no s'hi pot jugar".

Equip de redacció

Text: Anna Micaló i Aumedes, Josep M. Vila i Carabasa, Jordi Amigó i Barbeta Extret del Quadern Científic i Tècnic de Restauració monumental, 11 Editat per l'Àrea de cooperació de la Diputació de Barcelona Foto: Ramon Serra

Localització: El Molí es troba situat a la riba esquerra de la riera Gran. S’hi accedeix per la carretera BV-1005 de Copons a Veciana en direcció nord, en el km. 2. A mà dreta es troba un camí que porta al Mas Vilella. A la planta baixa del Mas hi havia ubicat el molí.

Tipus de molí: Fariner.

Circuit hidràulic: El molí prenia l'aigua a partir d'una resclosa, des d'on era derivada cap a un rec que la conduïa fins a una bassa situada darrere la masia, a nord-est. L'aigua, després de passar per la canal, feia moure el rodet situat al carcavà del molí. Per un rec situat a la sortida del carcavà es conduïa l'aigua a un altre rec o riera. Actualment no podem observar aquest circuit, perquè la resclosa i els recs han desaparegut, la bassa està seca i és un camp de conreu, i al carcavà no s'hi ha pogut accedir.

Descripció de l'edifici: El molí es troba a l'interior de la masia, de planta rectangular. És formada per un cos central i dos més que s'hi adossen lateralment, L'edifici presenta una coberta de teula àrab: la del cos principal és a dues vessants, i amb un sol aiguavés en els cossos laterals. L'aparell de la fàbrica de l'edifici és de pedra, de carreus irregulars.

S'accedeix al molí per la mateixa porta, situada a la façana de migdia, que dóna accés a la masia. És una porta acabada en arc carpanell i adovellada, on es llegeix una inscripció a la dovella clau amb la data 1668. Aquesta porta obre a un distribuïdor. Una porta d'esquema rectangular vertical obre a la sala de les moles. Aquesta està dividida en dues parts: una avant-sala a l'entrada i el recinte on s'ubicava pròpiament el molí, al fons, cap a nord. L'avantsala és de planta rectangular molt irregular, d'uns 4,5x3,80 m, de parets fetes amb carreus de pedra amb restes d'arrebossat i amb sostre de revoltons reforçat amb bigues de tronc d'arbre travesseres. La paret de ponent està emblanquinada i presenta un arc desgruixat al mur. Al cantó més a l'oest d'aquest mur hi ha l'única finestra que dóna llum a la sala, de forma quadrangular i esqueixada, tancada amb un reixat

Estat actual de Cal Vilella

Molí del Vilella

per la banda exterior i una finestra, de fusta i vidre, per l'interior. Aquesta avantsala i el recinte del molí es troben actualment separats per un pilar central i un muret a mitja alçada, d'1,20m d allargada, que els divideix per la banda est. El pilar i el muret són de pedra, lligats amb un morter de ciment.

L'accés al segon àmbit, doncs, es fa pel cantó oest del pilar. Aquest és de planta rectangular i comprèn un espai d'uns 2,40x3,15 m. Està cobert per una volta apuntada de pedra. La paret nord és construïda amb carreus irregulars bastant grans i presenta concrecions calcàries que evidencien les filtracions de l'aigua del cup de la bassa. A l'eix central d'aquesta paret hi ha una biga de tronc que arriba fins al pilar central, des del qual continua fins a travessar tota l'avantsala. El sòl és de terra batuda. A la part central del terra del recinte del molí s'hi observa l'empremta de la mola sotana, on encara hi ha el forat que coincidïa amb l'ull de la mola, a través del qual passava el colferro que subjectava l'arbre que baixava cap al carcavà. No es veu el forat per on passava l'alçador que solia estar a l'esquerra de la mola, ni el de l'estellador, normalment a la dreta.

No s'ha pogut accedir al carcavà, però s'ha comprovat, des de dalt, que té una alçada d'1,20-1,40 m, de manera que no es descarta la possibilitat de trobar algun altre element del mecanisme del molí (banc, alçador, rodet, arbre, colferro, pany, canal i estellador).

A l'exterior, però provinent de la sala de les moles, es conserva la mola sotana del molí, que en l'actualitat fa de taula. Té 1,36 m de diàmetre i 0,14 m de gruix. La mola encara conserva força bé el ratllat ondulat que voreja l'exterior de la cara superior -la cara que molia-, és a dir, els solcs que facilitaven la mòlta del gra. Per a aquest nou ús presenta l'ull de la mola tapat.

Estat general de la conservació: El sostre de la sala de les moles es troba en mal estat, un a part ha caigut i es pot veure el pis superior. No es conserven la tremuja, el riscle, l'alçador,

l'estellador i la farinera. Per la impossibilitat d'accés, es desconeix l'estat del carcavà..

Notícia històrica: La primera notícia històrica del mas Vilella és de 1668, segons indica la inscripció de la dovella clau de l'entrada de l'edifici. Tanmateix, la primera notícia del molí es troba en una escriptura de venda a carta de gràcia del 26 de febrer de 1811, on el propietari de la finca Josep Brunet i Manau, ven a Miquel Drago i Sangrà el dret a percebre la sisena part dels fruits produïts per la finca i la sisena part del gra resultant del molí fariner al preu de 1.800 lliures. Al mateix any de 1811, s'escriptura una addició de 300 lliures a la carta anterior. El 9 de març 1812, una vegada més, Josep Brunet ven, en escriptura a carta de gràcia a Antoni Torres, un altre moliner de Torra de la masia (també a Copons). El dret de percebre la vuitena part dels grans d'espiga produïts per la finca, pel preu de 2133 rals. Això evidencia que el molí ja estava en ple funcionament a principis del segle XIX.

En morir Josep Brunet i Manaus el 21 d'octubre de 1839, el seu fill, Josep Brunet i Castellví, es va fer càrrec de la finca. El llibre d'Amillaraments de 1851 podem llegir que el contribuent núm. 13 és Josep Brunet i Castellví, que cotitzava “Por una casa molino en despoblado” 247 rals de billó i disset maravedís; el llibre de 1854, com a contribuent núm. 16 en cotitzava 432 rals de billó, i al 1863, 525. Tanmateix, però, la inscripció de la finca a nom de Josep Brunet i Castellví no es va fer fins al 1866, després d’haver fet una escriptura d’inventari dels béns del seu pare, al setembre de 1865.

Josep Brunet i Castellví va morir el 1878 i heretà la finca Antònia Llobet i Casellas, fins que se'n va fer càrrec la seva afillada Filomena Brunet a finals del segle. En aquell moment, al molí no hi vivia ningú de la família. Tenien la casa tancada i les terres arrendades al veí del mateix nom Brunet. No va ser fins a l'esciat de la Guerra Civil (1936-1939) que els bombardejos de l'aviació al servei de la rebel·lió i la manca d'aliments van decidir la família a abandonar Barcelona i instal·lar-se al Vilella. Després de la Guerra, Conxita Puig Brunet, filla de Filomena, es va casar a Copons i es va instal·lar al Molí del Vilella amb el seu marit que feia de pagès a la finca. En aquesta època s'acaba de desmantellar el molí, que ja no funcionava, se'n va treure una mola i s'hi va construir una cort de porcs.

Filomena Brunet va morir el 1950 i tretze anys més tard, la finca es va inscriure a nom de la seva filla Conxita. Aleshores el molí fariner ja no apareix a la descripció de la finca. Cap als anys 60, la propietària va obrir un “merendero” a la masia, que va regentar fins a l'any 1980.

Catalunya i el mercat espanyol al segle XVIII: els traginers i els negociants de Calaf i Copons

Copons, a la comarca de l'Anoia, era a inicis del segle XVIII, un petit centre rural aparentment insignificant. La seva població era escassa, amb prou feines uns dos-cents habitants segons el recompte de 1718, i la seva economia pobra, ja que l'agricultura local s'havia d'adaptar a un terreny muntanyós i sec i a una excessiva subdivisió de la propietat de la terra. A primer cop d'ull, res semblava presagiar els importants canvis que havia d'experimentar en el transcurs de les dècades següents i que la convertirien en un dels nuclis més pròpers del Principat. Efectivament, setanta anys més tard, el panorama era molt diferent. El cens de Floridablanca (1787) es feia ressò dels avenços assolits en matèria demogràfica al comptabilitzar-hi un total de 468 ànimes. Altres testimonis, com el de Francisco de Zamora, corroboraven una prosperitat similar en l'àmbit econòmic i social. L'il·lustrat funcionari i viatger es va trobar amb un poble que el va impressionar tant per la multitud de noves edificacions “hechas de piedra y buena argamasa, com pels seus huertos bien cultivados y cercados, per les seves dones, vestides con más aseo y de ropas más finas que (en) el resto de (la) Segarra, y els seus montes...sostenidos de buenas paredes (donde) cogen trigo, vino y aceite, aumentándose cada día.”

Darrere d'aquestes importants transformacions hi havia la iniciativa i la capacitat empresarial d'una bona part dels seus veïns, que van protagonitzar un dels esdeveniments humans i econòmics més notables de la Catalunya del moment. Copons es va erigir en el centre d'irradiació d'una important i influent diàspora que es va anar estenent per diferents regions espanyoles. Les concentracions més nombroses aparegueren a la meitat septentrional (Castella, Lleó, Galícia i el País Basc), al centre (Extremadura) i al sud (Andalusia central i oriental). La seva presència es va veure complementada amb el desenvolupament d'una frenètica activitat en el camp de la venda ambulant i amb el sorgiment, durant la segona meitat del set-cents, d'una xarxa de botigues dedicades a la comercialització de manufactures catalanes i estrangeres.

L'aventura peninsular va mobilitzar entorn a uns tres-cents individus, que es poden separar en dos grups ben diferenciats.

En el primer, hi trobem un col·lectiu força actiu format per uns 18 cognoms, la majoria dels quals acumulaven un llarg historial a nivell local. Junts van proporcionar el gruix més destacable d'aquest contingent humà, amb 214 persones, que equivalen al 73,5% dels negociants involucrats i que representen una aportació d'11 individus per família. Dins d'aquest grup és possible distingir una

elit formada per noms tan carismàtics com els Brunet, els Romeu, els Soler, els Tomàs, els Ramon, els Vidal, els Roca, els Segura i els Jover. Ells van ser el que van fer les contribucions més nombroses i els que van acaparar un poder més evident.

En el segon, i complementant aquesta brillant actuació, es detecta la intervenció d'un es 43 nissagues més, totes elles de proporcions més modestes. Aquí s'aglutinaven els clans més petits (amb cognoms també de gran prestigi, com els Busquets, els Calaf o els Giralt, però amb una reduïda presència humana). De les seves files van sorgir els 77 membres restants (26,5% i una mitjana d'1,8 membres per família).

La seva presència, que trenca el monopoli de les grans cases coponenques i contribueix a donar color i diversitat a aquest conjunt humà, s'explica per les oportunitats i l'enorme atracció que generava el món del comerç.

L'èxit d'aquest desplegament humà no hauria estat possible, però, sense l'organització d'una complexa estratègia humana i comercial que descansava sobre dos puntsuals bàsics: la família i la companyia. Les complicitats i solidaritats existents entre els membres de la diàspora es van anar enfortint i reforçant gràcies a l'aplicació d'una política matrimonial i associativa clarament endogàmica, que exclòia i marginava els forasters i estranys. El resultat va ser la creació d'un grup petit, però molt potent i ben articulats, que va saber guanyar-se el reconeixement de la societat espanyola i va saber, al mateix temps, forjar-se un prestigi col·lectiu gràcies a la seva peculiar conducta, que combinava la honestetat i la honradesa en la vida professional amb la moderació i l'austeritat en la privada. Uns trets que foren àmpliament reconeguts per la societat d'acollida i que, sens cap mena de dubte, van contribuir a forjar el mite del català treballador, honrat i estalviador. Són també, uns adjectius que durant dècades han servit per definir i dibuixar el prototipus de català modèlic.

Entre els seus èxits cal fer esment del seu protagonisme indiscutible en el procés d'articulació del mercat interior espanyol, ja durant el segle XVIII, i en la creació de la xarxa bancària més tard, al XIX. Alguns dels seus membres van participar en la fundació, entre d'altres, del primer banc que hi va have a Còrdova, de la Banca Jover i del Banco Herrero. També van fer importants inversions en el sector industrial, tant a Catalunya com a altres regions, i van passar a formar part de l'elit burgesa i política, fins a ocupar càrrecs d'alta responsabilitat a nivell local i regional i estatal.

Cal destacar encara, tal com va exposar el professor Lluçh en el seu excel·lent pròleg, que les estratègies adoptades per aquests coponencs, que van fer de la seva singularitat cultural i lingüística un element d'articulació interna i de diferenciació externa, són molt similars a les que han practicat altres minories culturals i ètniques, entre les quals hi ha els jueus.

El llibre, en definitiva, permet seguir la trajectòria i l'evolució familiar i empresarial d'aquesta diàspora, tot destacant l'important impacte que això va tenir a nivell local i regional, com en el conjunt de la monarquia i la seva indiscutible contribució al procés de modernització de les economies catalana i espanyola. També intenta donar a conèixer un capítol fins ara desconegut de la vitalitat catalana del XVIII i de la seva enorme capacitat comercial i econòmica.

Text: Assumpta Muset i Pons (Pròleg del catedràtic Ernest Lluçh)

Text: Josep Tomàs
Regidor de Festes
Fotos: Ramon Serra

Festa Major 2002

Festa Major 2002

Festa Major 2002

La legislatura s’acaba, l’última festa major d’estiu d’aquesta es va desenvolupar amb èxit.

Els primers dies d’agost del 2002 un campionat de futbol sala es va jugar amb normalitat i molta esportivitat seguint la tònica dels darrers anys. L’esport del futbol sala feia que joves i no tan joves que practiquen i no practiquen habitualment esport corressin i suessin per al seu equip. Per començar una bona festa, primer s’ha de posar en forma el cos.

Les nits a la barraca jugant al tradicional joc del truc omplien les hores nocturnes a una bona colla de persones.

El dijous dia 8 d’agost un taller on els grans i els més petits construïen unes màscares al més pur estil Gaudí amb conjunt amb la Cuca Fera que aquest any s’estrenava a la cercavila després de la restauració realitzada pels nens de Copons amb l’ajut i la direcció de l’Elena i la Teresa.

El divendres la festa s’iniciava amb el repic de campanes a les 12 en punt del migdia. La nit ja portava gresca, ens oferia una gran actuació de l’orquestra PRIVADA fins ben entrada la matinada; la plaça no era plena però els que hi érem ens ho vem passar d’allò més bé.

El dissabte 10 d’agost va ser un dia molt dur per als organitzadors, l’aigua de la pluja ens va jugar una mala passada, a la tarda i ja amb tot a punt vàrem haver de que suspendre la cercavila i l’espectacle de la companyia TOT CIRC, aixugar l’escenari, aixugar equips de llum i de so, col·locar tendals per a l’actuació del DIEGO PAQUE i la DISCOMÒBIL. Quan vam anar a sopar encara teníem la incertesa de què passaria amb el Diego i la Discomòbil ja que encara queien gotes. Una mica tard però amb èxit va començar la nit. La plaça va quedar petita i fins a clarejar el dia el jovent va fer moure l’esquelet. Sens dubte, l’acte amb més afluència de la Festa Major del 2002.

El grup GALLARDA es va “enrotllar” i vàrem poder fer la cercavila el diumenge, vàrem poder estrenar la cuca i la mainada s’ho va passar d’allò més bé. A continuació la comissió va obsequiar amb berenar la quitxalla i les danses del grup CANTEM CANTEM van tenir una bona participació.

La nit era tranquil·la amb un monòleg teatral molt particular que oferia la companyia La Fortalesa. Per les rialles d’una majoria del públic vaig poder deduir que l’obra l’HOME INCOMPLET va ser tot un èxit.

El dilluns 12 d’Agost la piscina es va omplir amb els jocs d’aigua.

El dimarts, gràcies a la bona entesa amb el grup TOT CIRC recuperàvem un espectacle suspes per la pluja, i la companyia coponenca ens va oferir el seu espectacle amb una gran afluència de públic.

La nit del mateix dia, el cinema a la fresca amb la pel·lícula Naufrago. La veritat és que tota la gent que es va quedar fins al final tenien el seu mèrit perquè a la plaça no hi feia fresca sinó fred, que no era propi de l’època.

El dimecres dia 14 d’agost, un concert i un ball de nit amb l’orquestra ATALAIA amb una plaça quasi plena.

Dijous vermut i ball de vetlla amb l’orquestra DE LUXE amb la ja típica porronada popular. A la tarda la pluja ens va fer suspendre el partit de CASATS contra SOLTERS.

L’últim dia era el divendres, ja quasi esgotats, al migdia vermut i sardanes amb la cobla LA TRIOMFAL i després de tot, el muntatge cada vegada més professional i amb menys fallades, el sopar de fi de festa amb el típic BINGO i un mag de grans aparells. La plaça era plena.

Per finalitzar, l’última festa major de la qual sóc el responsable. Teníem l’actuació de LIGA QUINTANA, que amb una música molt especial va fer disfrutar el jovent fins acabar amb els tres coets que es van sentir al cel de Copons.

Agraeixo la col·laboració de totes aquelles persones que han col·laborat en l’edició d’aquest any i en les altres tres últimes edicions i espero que tothom hagi disfrutat dels actes, que penso que han estat per a tots als públics i gustos i pràcticament m’acomio de la meva tasca a la regidoria de festes amb la festa major d’hivern, que espero que disfruteu molt.

Copons amb Gaudí

El 23 de juny començava la primera exposició de joves pintors de l’Anoia del cicle de Copons amb Gaudí. A la Sala d’exposicions de Copons han exposat Elisenda Mercadal, de Copons, Jordi Sanhuja, d’Igualada, Ma José Lizarte, d’Igualada, Ricard Espelt, de Copons, Cels Codina, d’Igualada, Anna Ma García, de Santa Margarida de Montbui.

Ja hem arribat a la meitat del cicle Copons amb Gaudí i estem veiem una diversitat d’estils i tècniques d’aquests joves pintors que ha estat molt ben acollit pels coponencs i els mitjans de comunicació: premsa, ràdio i televisió comarcal, que fan la difusió del cicle i divulguen la seva qualitat, com també la visita dels familiars i amics dels pintors que aprofiten per veure el nostre poble.

Del 10 al 25 d’agost exposa Ma José Lizarte, d’Igualada

Ma José Lizarte exposa la seva obra d’olis sobre tela, treballant el volum i el color, que és la seva última tendència “todo este conjunto de emociones, de imágenes no son más que mi modo particular de concebir la realidad, un intento de extraer fuera de mí a golpe de pincel, lo que soy incapaz de expresar mediante palabras”.

Del 7 al 22 de setembre exposa Ricard Espelt, de Copons

Ricard Espelt mostra la seva obra paisatgística amb un gran domini de l’aquarel·la. Ricard ens comenta: “d’un temps ençà la tècnica que més utilitzo per pintar és l’aquarel·la. He descobert unes possibilitats interessants en aquesta tècnica que em permeten acostar més l’obra a la meua voluntat com a pintor.

L’aquarel·la és una tècnica sinuosa, que insinua la realitat, però dona una certa possibilitat a l’espectador perquè construeixi la seva pròpia realitat. Aquest fet fa que desvetllar tots les solucions que permeten construir una

realitat seria, des del meu punt de vista, un error i la funció del pintor és la de suggerir. L’espectador té un paper actiu en la contemplació del quadre.

Un altre aspecte interessant de l’aquarel·la és que et permet començar cada quadre quasi des de zero, entenent cada obra com un nou experiment de laboratori. Sovint, però, caus en la teua pròpia realitat i això fa que l’obra aconseguida tingui un caire de continuïtat amb el conjunt d’obres..., cosa que en el fons no és dolenta”.

Del 5 al 20 d’octubre exposa Cels Codina Ramonjoan, d’Igualada

L’obra de Cels Codina té dos eixos fonamentals: el món casteller i la terra. Una obra plena de colors vius, línies en moviment i simbologies que transmet a l’espectador la possibilitat d’una interpretació pròpia de l’obra. La tècnica de la terra li permet crear una infinitat de textures de color i formes variades.

“Però per què la terra? Doncs bé, els castells són un fet exclusiu de la nostra terra, d’aquí la idea de crear a partir d’una cosa que és de tots, Catalunya”.

Del 9 al 24 de novembre exposa Anna Ma. García, de Santa Margarida de Montbui

El tema recurrent de l’Anna Ma. García és la finestra, com a metàfora de la connexió entre el món interior i exterior. Ens comenta: “La finestra és una constant que apareix d’una manera o d’altra, com un forat que no arriba a obrir-se a un exterior creïble, com un mosaic irregular que no deixa l’abastar la totalitat del paisatge exterior, o formant plans amb presències dubtoses d’edificis que no acaben de materialitzar-se: plans bidimensionals que es superposen, perspectives que no deixen abastar la naturalesa com a panoràmica perquè la línia de l’horitzó deixa d’emmarcar-se a través de la finestra per la qual es mira.”

Ma José Lizarte

Ricard Espelt

Cels Codina

Anna Ma García

Text: M. Gràcia Carreras i Xavier Martí
Fotos: Imma Llió i Xavier Martí

Copons, Gaudí i la Cuca Fera

Tot commemorant l’any Gaudí, Copons ha celebrat diversos actes relacionats amb el treball d’aquest il·lustre arquitecte.

El primer acte que es va dur a terme va ser un taller de màscares inspirades en la Pedrera i la Sagrada Família. L’objectiu del taller era elaborar el màxim nombre de màscares per poder utilitzar-les el dia de la cercavila i omplir aquesta de color.

La cercavila, ajornada dissabte a causa de la pluja, va ser celebrada l’endemà amb gran

èxit de participació. Entre els gegants i els capgrossos, l’estrella de la tarda va ser la nova Cuca Fera de Copons restaurada per la gent del poble. Tot i que en un principi es volia recuperar la cuca original, que datava de l’any 1979, finalment es va optar per realitzar una nova estructura que s’ha acabat decorant amb un vistós i alegre mosaic.

Aquest treball ha estat la culminació de tot el seguit d’exposicions que es duen a terme a l’Ajuntament del poble amb motiu de l’any Gaudí.

Text: Amics de la Cuca Fera
Foto: Xavier Martí

Text: Imma Lloró
Fotos: Jordi Tardà

Festa dels traguiners i comerciants de Copons

El passat dia 15 de setembre, es va celebrar la tercera edició de la festa dels traguiners i comerciants de Copons. A primera hora del matí els carrers del poble es van anar transformant i ambientant en l'època dels traguiners, van anar arribant els cavalls i carruatges, els firaires i tots els personatges que més tard intervindrien a la Festa. Poc després, i ben puntuals, van anar arribant visitants de tot arreu per poder gaudir d'aquest dia que tan destacat va ser els dos anys anteriors. Aproximadament es calcula que en tot el matí van passar unes 12.000 persones. Això vol dir que va ser un èxit, ja que cada any hem anat augmentant el nombre de visitants. Hi ha molta gent que va repetir la visita d'altres anys i també molts altres que van venir perquè els hi havien recomanat amics o coneguts que ja hi havien estat anteriorment. Una manera de poder apreciar la gentada que hi havia era anar a veure la zona d'aparcament que s'havia preparat per a l'ocasió a la plana del Recader, i que, per cert, a mig matí ja es va omplir i es van haver de deixar els cotxes pels voltants del poble.

Tot passejant pel poble anaves trobant una àmplia oferta en productes artesans. Aquesta vegada es va haver d'ampliar la zona de la fira on hi havia les paradetes, perquè no hi cabien totes al carrer Àngel Guimerà, i es van haver de col·locar, a més a més, al carrer Vilanova i al carrer Pere Palomas. A les parades es podia comprar pa i coques, mel, embotits, formatges, dolços i caramels, ceràmica, arracades, clauers, quadres, llibres, jerseis, jocs, vidre, etc. Gairebé tot eren productes fets per artesans de la nostra comarca i del nostre poble.

També aquest any hi va haver demostracions de fer la bugada, elaboració de sabó i de paper, oficis antics i activitats relacionades amb el món dels traguiners com el boter que realitzava les botes per transportar líquids, l'elaboració de l'aiguardent amb una facina, el ferrer i constructor de carros, el ferrador d'animals i el baster que elabora els guariments dels cavalls. A la plaça hi va haver una demostració de ferrar rodes de carro i una exposició de carros catalans a escala i en miniatura de diverses èpoques.

Un dels trets més singulars d'aquesta Festa, i més nostre, va ser la desfilada durant tot el matí dels antics marxants, que passejant entre la gent varen fer una demostració dels crits i cançons que els caracteritzaven, per intentar vendre tot tipus de productes i serveis molt necessaris en aquella època. Hi varen ser presents l'adobacossis i gibrells, l'adobacadires, els avellanaires, un barber ambulant, les bugaderes, el burot, el corredor de coll i subhastador, el dinadaire, el drapaire, els escurapous, els escuraxemeneies, els esparters i venedors d'escombres, el marxant d'or i plata, el mistaire o venedor de llumins, el paraigüer, les peixateres, el pellaire, el sereño, les taronjaires, els tintorers, les trementinaires, les venedores de bolets, els venedors de calendaris i pronòstics, les venedores de magranes de València, les venedores de patates de Màlaga i el venedor de Santi de Guixí.

Tota aquesta ambientació i gràcia especial que donen els marxants a la Festa s'ha d'agrair a la gent del poble que amb una gran participació i dedicació fan que sigui una representació molt autèntica.

A la plana de Cal Reiet es va celebrar també per tercer any consecutiu el concurs d'arrossegament que, com és evident, està molt relacionat amb el món dels traguiners. Un espectacle molt impressionant, on l'esforç i la força dels animals és el principal atractiu per al públic. Allà mateix al costat hi havia el servei de bar, on des de molt d'hora al matí s'hi va anar escalivant la cansalada i la botifarra per preparar els esmorzars. Sembla que la gent va fer gana i que estava tot molt bo perquè es van servir uns 600 esmorzars aproximadament.

Com a principal novetat quant a espectacles va ser la primera Trobada de Balls de Cavallets, amb el grup d'Igualada Bitrac Dansa, i els Cavallets de la ciutat de Manresa. Aquest esdeveniment va ser tot un èxit, ja que quan ho van començar a anunciar molta gent es va adreçar al punt d'informació interessant-se per l'hora i el lloc on començaria aquesta actuació.

Es pot dir que tots vam quedar molt contents de com havia anat la Festa i del gran nombre de visitants que vam tenir, però aquest any

per acabar la Festa encara més satisfets, tots els que vam voler ens vam poder atipar d'arròs, ja que el grup excursionista a peu de Pera van preparar una paella que estava per sucari-hi pa.

La sorpresa final i per donar la festa per acabada definitivament, va ser que l'Ajuntament ens va regalar a tota la gent que d'alguna manera vam participar i col·laborar a la Festa un quadre on constava el nom de cadascú i el personatge, ofici o feina que vam fer durant aquest dia.

MARAGALL TAMBÉ HI VA SER

Molta gent va venir a conèixer la nostra Festa dels Traguiners i a passar-s'ho bé amb les diferents activitats i espectacles que hi va haver. Van venir a veure'ns familiars, amics, coneguts i molta més gent que no coneixíem. Entre totes aquestes persones, n'hi va haver una que crec que coneix tothom, almenys de vista. Em refereixo al president del PSC, Pasqual Maragall.

Maragall no va ser l'únic polític que va venir a la fira. També hi havia els diputats al Parlament de Catalunya, Roberto Labandera i Marc López, el diputat president de l'Àrea de turisme de la Diputació de Barcelona, Josep Mayoral, el regidor de l'Ajuntament de Barcelona Ernest Maragall i a més a més, alguns polítics locals de la nostra comarca.

Maragall va arribar cap al migdia, i després de passar per l'Ajuntament per signar el llibre d'Honor i parlar amb els mitjans de comunicació, va estar passejant pels carrers del poble acompanyat de la resta de polítics. Tot el grup van estar contemplant les parades d'artesanía, observant i fent preguntes sobre els diferents oficis que anaven trobant, sobre els personatges dels marxants, i també, perquè no, conversant i saludant a la gent que s'hi acostava.

Quan van arribar allà on es preparava l'arròs, Maragall el va voler tastar i sembla que li va agradar força perquè, tot i no estar previst, es va voler quedar a dinar.

Sempre és d'agrair que els polítics es recordin de nosaltres, fora del període electoral i ens facin una visita de tant en tant.

Text: Teresa Bertran
Foto: M. Rosa Gusi

Clausura dels cursets d'estiu de natació i aquagim a la piscina municipal

Es va celebrar el passat dia 2 d'agost al mateix recinte de la piscina, la festa de clausura dels cursets de natació infantil i d'aquagim per a adults amb un berenar per a tothom.

Tots els nens d'edats entre 4 i 9 anys que van participar al llarg dels cursets van ser obsequiats amb una medalla i el corresponent diploma acreditatiu.

L'aquagim ha tingut una gran acceptació entre les 18 dones i els 2 homes que hi han pres part. Des d'aquí convidem el sector masculí que s'animi en les properes edicions.

L'encarregada de dur a terme ambdues activitats ha estat l'Olga Hernández, que amb la seva simpatia i saber fer ens ha fet gaudir d'un juliol d'allò més agradable.

Text: M. Gràcia Carreras
Foto: Xavier Martí

Finalistes del 2n Concurs d'Iniciativa Jazz Copons 2002

Actuació del Grup Astronauts el 20 de juliol del 2002

Els guanyadors del 2n Concurs Iniciativa Jazz Copons 2002, comencen la trajectòria professional. El grup guanyador Astronauts ha començat amb molt bona empenta; van actuar el dia 3 de setembre al local de Barcelona Jamboree, tot inaugurant el cicle de concerts als clubs dins del Memorial Tete Montoliu, organitzat per l'Associació de Músics de Jazz de Catalunya. El dia 16 de novembre van actuar al Sunset de Girona i el

23 de novembre al Jam Session de Sabadell. El més de febrer enregistraran el seu primer disc amb l'Editora Sachmon Jazz. Tenen previst fer una setmana de bolos per l'Estat espanyol. També tenen programat la seva actuació a la Jazz Cava Terrassa.

El Grup Xilum Project actuarà a Cal Ble d'Igualada el 6 de febrer a les 11:45, dintre la programació musical del 2003.

Text: M. Gràcia Carreras
Foto: Xavier Martí

Curs de Tai-txi

El mes de setembre van començar de nou les classes de Tai-Txi amb la mestra Isabel. Mentre el temps ha estat bo ho hem fet al pla de missa. Quan ha començat a refrescar la Glòria i el Paco ens han cedit la seva nau. Aquesta segona temporada comptem amb un grup de 12 persones.

L'hereu i la pubilla de Copons

Enguany s'ha realitzat una vegada més la trobada d'hereus i pubilles de la comarca de l'Anoia.

Aquest any com a representants del poble de Copons han estat l'Albert Monleon i l'Adela Sena. La trobada va ser el 29 de setembre, i com que era l'últim diumenge de mes va coincidir amb la Fira d'antiguitats que es celebra cada mes a la plaça de l'Ajuntament d'Igualada, que era plena de gom a gom. En arribar a Igualada al voltant de les 10 del matí totes les parelles de la comarca, van anar passant totes per l'Ajuntament a on es va fer la foto de rigor, i es va repartir un tiquet per representant per poder anar a esmorzar. Tot seguit mentre els petits esmorzaven a la plaça Pius XII hi van haver unes representacions per entretenir els nens i nenes.

Al punt de les dotze l'organització va reunir les parelles dels diferents pobles de la comarca i els va explicar el recorregut que

es realitzaria i que en finalitzar, les ofrenes que portaven cada parella si volien les podien portar a l'Asil, a l'Hospital o a on a ells els semblés millor, fins i tot emportar-s'ho a casa. Tot seguit va començar el recorregut cap a l'Església de Santa Maria, on el capellà va beneir els fruits. En sortir de l'Església i amenitzat per músics van anar cap al carrer Nou, la rambla Sant Isidre, el carrer Custiol, el carrer sant Bartomeu, fins a la plaça de Sant Miquel, que va ser on va finalitzar al davant del Consell Comarcal, on a tots els participants els van donar un obsequi.

En finalitzar la festa cada parella juntament amb els seus pares van anar a oferir els fruits beneïts. Els representants de Copons van anar a portar-los a l'Asil. En arribar allà i oferir la nostra panera la monja que ens va atendre, ens va dir "Aquests fruits no deuen ser de plàstic?" Vam quedar tots molt sorpresos. Llavors va dir que alguns en portaven de plàstic (És possible que hi hagi gent que vagi a oferir fruites de plàstic?).

Text i foto: Adela Mas

Neix l'associació de propietaris forestals Serra de Rubió

A la primavera de l'any 2002, la Diputació de Barcelona entra en contacte amb els ajuntaments dels municipis de l'Alta Anoia i Bages Occidental afectats pels incendis de 1982 i 1986, Aguilar de Segarra, Castellfollit del Boix, Copons, Jorba, Òdena, Prats de Rei, Rajadell, Rubió i Veciana, per intentar impulsar una associació de propietaris forestals amb l'objectiu d'executar projectes per a la recuperació i valorització dels boscos. Els ajuntaments s'impliquen i organitzen unes xerrades informatives obertes a tots els propietaris forestals, s'explica els objectius i funcionament de l'associació. Es comenta que l'Agència Local de Desenvolupament Forestal i la Diputació de Barcelona estan desenvolupant projectes a través d'associacions de propietaris als següents municipis:

- Agrupació de propietaris "Amics del Bosc" de Sant Mateu de Bages.
- Associació de propietaris "Boscos del Bages Nord" de Castellnou de Bages, Navàs, Santpedor i Súria.
- Associació de propietaris "Berguedà Verd" de Casserres, La Quar, Montclar, Montmajor, Olvan, Puig-reig, Segàs, Santa Maria de Merlès i Viver i Serrateix.
- Associació de propietaris "Rebrot", de Llobera, Riner, La Molsosa, Cardona, Castellfollit de Riubregós i Pinós.

A partir d'aquest moment surten alguns propietaris interessats a formar part de l'associació. El que cal fer doncs és constituir legalment

l'associació. Per això es crea una Comissió de Treball formada per un representant de cada municipi i un tècnic de l'Agència Local de Desenvolupament Forestal de la Diputació de Barcelona.

Les funcions de la Comissió de Treball són:

- Elaborar el Pla Marc (document que recull tots els projectes tècnics que assumirà l'Associació) que planifica les actuacions de l'Associació a un termini de 25 anys.
- Discutir els temes tècnics del projecte de l'Associació.
- Prendre les decisions tècniques que després es presentaran a la resta dels associats i preparar els programes anuals que deriven del Pla Marc.
- Fer de pont entre els propietaris de cada municipi i els tècnics de l'Associació.

Es redacten uns estatuts i els membres de la Comissió de Treball proposen que el nom de l'Associació sigui "Associació de Propietaris Serra de Rubió".

En aquests moments els principals projectes en estudi per aplicar a gran escala a l'Associació són:

- Aclarides de pi blanc a les zones de regeneració densa de pi blanc.
- Selecció de tanys de roure i alzina a la zona de bosc de rebrot.

Text: Toni Marimon
Fotos: Ramon Serra

Per tal d'analitzar la manera de com fer els treballs forestals s'han fet unes proves pilot a diferents indrets en diversos tipus de vegetació, zones amb vegetació densa de pi blanc i a zones amb rebrotades de roure i alzina. Aquestes proves pilot ens donaran informació sobre els rendiments (hores per hectàrea) i els costos del personal i la maquinaria, com també de les possibilitats de millorar-les.

Qui pot fer-se soci de l'associació?

Tots els propietaris que tinguin una propietat forestal dins els municipis esmentats. Per acollir-se al Pla Marc de l'Associació cal signar un contracte entre el propietari i l'Associació, que regula els drets i deures d'ambdues parts.

OFICINA DE L'ASSOCIACIÓ

Ajuntament d'Òdena

08711 Òdena

Contacte:

Tel.: 93 402 06 44

Fax: 93 402 26 16

Municipi	Superfície forestal Total
Aguilar de Segarra	3.311 ha
Castellfollit del Boix	4.717 ha
Copons	1.417 ha
Jorba	2.103 ha
Òdena	3.080 ha
Prats de Rei	560 ha
Rajadell	3.397 ha
Rubió	3.568 ha
Veciana	1.418 ha
Total	23.589 ha

Text: **Jordi Bertran**
Alcalde
Foto: **Ramon Serra**

Font de Viladases

Aigua de tots i per a tots

Sobre la portada d'aigües de Prats de Rei a Copons voldria fer unes consideracions. Mai han estat fàcils les relacions entre els ajuntaments veïns, especialment si no són del mateix color polític. Les relacions amb un ens supramunicipal com el Consell Comarcal sempre estan buides de contingut, uns quants polítics comarcals fent-se la punyeta els uns als altres. Tot això, ens porta que una obra tan important i imprescindible per a Copons, acabi sent una odissea el poder-la dur a terme.

Després de rebre una subvenció de l'Agència Catalana de l'Aigua, l'Ajuntament dels Prats del Rei diu que no té suficient aigua per abastar la xarxa comarcal. Es fa un aforament, i resulta que no hi ha cap problema. Això sí, detectem que el pou el va fer la junta d'aigües i ningú n'ha reclamat la propietat. Per tant, està sense legalitzar.

Demanem els permisos per passar per uns camins públics de Veciana, i ¡sorpresa!, hem de pagar una fiança i garantir el manteniment durant un any, mentre que no és freqüent que es demanin fiances entre ajuntaments.

Anem per signar el conveni amb el Consell Comarcal i resulta que tota la xarxa és de la seva propietat exceptuant el tub que va fins a Copons, que haurà de ser propietat de l'Ajuntament i per tant també el seu manteniment.

Darrerament es parla molt que cal un canvi en la manera de fer política. Sens dubte, amb exemples com aquest es demostra que és més que necessari.

Un projecte de futur amb història

Text: **Jordi Bertran**,
Alcalde

El darrer projecte que hem posat en marxa és, sens dubte, el més ambiciós dels darrers anys. Serà un projecte de llarga durada, amb un camí per recórrer que haurem d'anar consolidant a poc a poc.

La principal premissa per al seu bon funcionament serà la participació i implicació de la gent del poble. Caldrà trobar empreses privades que vulguin col·laborar i fundacions que apostin per al nostre projecte.

El temps de dedicació de l'equip de govern d'un poble petit com el nostre, queda gairebé ocupat per cobrir les necessitats en serveis. Per tant, és necessari obrir noves línies de treball que garanteixin un impuls de futur a la gestió cultural i obrir noves possibilitats de finançament per a la recuperació dels nostres béns. Per tant, és molt necessari crear una fundació que gestioni els béns culturals de Copons.

Els Traginers i Comerciants de Copons ens situen en l'època més esplendorosa de la nostra vila. Com ja és sabut, s'han comprat els baixos de Cal Poldo per fer-hi un petit museu, i des de fa tres anys, s'està portant a terme una festa que recorda aquella etapa dels coponencs amb més història. La historiadora Assumpta Muset i Pons, que va escriure el llibre "Catalunya i el mercat espanyol al segle XVIII: Els traginers i els negociants de Calaf i Copons", esta treballant en l'avantprojecte del museu, encara que potser no definitiu, un museu en el qual es pretén demostrar la capa-

citad empenedora dels coponencs al segle XVIII, i la seva importància en el desenvolupament econòmic. La gesta d'aquests traginers va ser molt destacada, ja que un reduït nombre de persones fou suficient per crear una xarxa comercial molt important, basada en una forta relació matrimonial, associativa i en l'ètica comercial. Paral·lelament l'objectiu per a la propera festa de traginers i comerciants és seguir en el mateix nivell festiu i reforçar els aspectes històrics i culturals.

Els molins de Copons també formen part de la nostra història. Des de l'any 1995 s'han encarregat diversos estudis a la Diputació de Barcelona per tal d'anar concretant el valor de les seves restes. Inicialment es varen fer estudis per situar tots els del terme municipal. Posteriorment s'han centrat més en els tres que hi ha més propers al nucli urbà. El darrer és l'estudi previ del projecte de restauració dels molins de propietat municipal; elaborat per en Joan Closa i Pujabet, un projecte que indica com a criteris bàsics d'intervenció, punts tan importants com l'aprofitament de recursos naturals mantenint la imatge paisatgística i amb criteris de sostenibilitat. L'Ajuntament ja fa anys que té en propietat el Molí i la bassa de dalt. Ara fa uns tres anys els propietaris del Molí del mig varen arribar a un acord amb l'Ajuntament per tal de cedir gratuïtament aquest molí i la seva bassa. Amb el propietari del Molí de la Madora s'han tingut diversos contactes i no tindrem cap mena de dificultat per

arribar a un acord per poder oferir la possibilitat de visitar-lo si algun dia el podem restaurar. La base d'aquest projecte haurà de ser la reconstrucció del molí de dalt i del molí del mig, adaptant unes sales en aquest últim per a la divulgació, formació i estudi dels molins i la història de Copons. El molí de la Madora pel seu estat de conservació seria el que una vegada rehabilitat millor exposaria el seu funcionament. El conjunt de tres molins en un espai tan petit, fa que l'estudi de l'aprofitament de l'aigua també sigui molt important.

Activitats com Iniciativa Jazz Copons que pretén consolidar-se fent unes fortes innovacions que generaran l'ampliació de l'oferta que fins ara es duia a terme, programes d'exposicions com els que s'han dut a terme darrerament, l'edició de Camí Ral, la gestió dels usos de noves infraestructures dedicades a la cultura i a la participació ciutadana, com són la construcció d'una nova sala polivalent, la cessió per part del Bisbat de Vic de l'edifici de la rectoria i el local de la Barraca, obliguen a buscar noves fórmules de gestió i noves fonts de finançament per dur a terme un projecte de tan gran envergadura en un poble molt actiu però amb recursos limitats.

Sens dubte, si som capaços de marcar les bases d'una forma correcta, aquest serà el gran projecte per als propers 10 anys; un projecte que generarà activitat cultural, turística i econòmica.

Un passat amb molt futur

La gran quantitat d'obres que s'han realitzat aquests darrers quatre anys no són fruit de la sort. El treball que es va dur a terme en l'anterior legislatura va ser molt important, i es varen deixar projectes preparats que ara s'han pogut realitzar.

El pas del temps ens demostra que l'aposta que vàrem fer, ara fa vuit anys, per rehabilitar l'escola de Copons va ser tot un encert. L'augment de nens i nenes va consolidant la seva existència, encara que, llàstima que els projectes que impulsava l'Ajuntament per construir habitatges no s'han pogut dur a terme, ja que un projecte així, sí que hauria omplert l'escola.

Sens dubte, els projectes més espectaculars d'aquesta legislatura han estat la xarxa d'aigua i gas, la nova il·luminació dels carrers i la substitució del cablejat de Fecsa. Si no va ser fàcil aconseguir més de 90 milions de pessetes per la part que corresponia aportar a l'Ajuntament, encara ho va ser menys arribar a signar uns convenis amb Fecsa-Endesa, amb Repsol i Telefònica amb els quals, sens dubte, hem aconseguit millorar els serveis del nostre municipi d'una manera espectacular. Al obrir tots els carrers de Copons s'ha intentat anar millorant el clavegueram. També s'ha instal·lat de nou al passatge Joan Lluch, perquè el dia que es renovi l'actual carretera ja estarà fet fins allà. El clavegueram de la plaça Ramon Godó s'abocava al riu, al costat del rec de la font de la vila. Ara s'ha instal·lat una claveguera nova al carrer Arrabal que també recull les aigües de la plaça i les aboca totes al restillo, que serà on arribarà el col·lector de recollida de la depuradora de Copons, una altra de les obres que no trigarà gaire anys a arribar.

Arreglar la xarxa de distribució d'aigües ha suposat un estalvi espectacular, però si ara hi afegim la portada d'aigües des dels Prats de Rei, creiem que tenim el futur de l'aigua a mig termini solucionat, i més si pensem que aquesta xarxa està previst que connecti a la portada d'aigües de la Llosa del Cavall.

Aquests darrers anys s'ha mogut molt el patrimoni municipal, es a vendre a cal mestre, hem comprat una part dels baixos de cal Poldo i el solar del costat de la carretera, ens han cedit el molí del mig i la Barraca. La rehabilitació de la Barraca ha estat complicada de realitzar perquè no era una de les obres previstes a l'inici de la legislatura i el finançament no ha estat fàcil de trobar.

Una obra que també va ser espectacular en els seus inicis va ser netejar, desenrunar i recobrir la bassa del mig. Una obra molt necessària, tant per a l'extinció d'incendis com per poder regar els horts de Copons.

Aquesta obra ens ha comportat el poder arreglar els entorns de la font de la vila i el camí que va fins al gorg de Nafre.

Altres obres que s'han dut a terme anualment i que es basen en alguns plans són: la plantada d'arbres i la millora de la xarxa de camins, que al quedar la base d'aquests ben arreglada, aquest any hem pogut començar a posar-hi grava per tal d'aconseguir un millor acabat.

També hem dut a terme petites millores en diversos llocs. L'abocador de runes ha anat millorant progressivament fins a cloure un costat i fer-hi una plantada d'arbres. Amb la nova ubicació de l'abocador vàrem aprofitar per fer una campanya de medi ambient que va incloure la millora en la gestió de l'abocador de runes i la recollida de voluminosos. El sanejament tant de l'entorn com de les xarxes i la pintura del poliesportiu són altres millores.

Aquests anys s'ha fet un inventari de masies i construccions en terrenys de rústica per tal de tenir-les documentades, amb fotografies de les construccions actuals. També s'està renovant el pla de prevenció d'incendis i el pla d'actuació en cas d'incendi.

En l'aspecte turístic hem treballat de valent amb el Consorci de turisme de l'Alta Anoia per tal de donar a conèixer el nostre territori. S'ha aconseguit rebre un important ajut europeu per poder ajudar els emprenedors que desitgin instal·lar alguna nova font d'ingressos a l'Alta Anoia.

A l'inici de la legislatura ens proposàvem millorar els serveis de Copons i creiem que hem aconseguit la part més important. Si els propers anys podem dur l'aigua a les masies podrem dir que els serveis quedaran ben coberts.

També ens proposàvem donar més dinamisme a la cultura, i això sí que ho hem aconseguit amb escreix, però no ens aturem aquí. El bon funcionament de les conferències, exposicions, concursos, o les festes com Iniciativa Jazz Copons i els Traginers i Comerciants de Copons, ens encoratgen a fer un nou plantejament cultural a Copons i aglutinar tots els esforços des d'una fundació cultural.

Aquesta fundació pretén tenir cabuda per a qualsevol activitat relacionada amb la cultura o la participació ciutadana. Estarà oberta a la participació de tothom, també d'entitats, empreses o particulars que desitgin fer-hi aportacions. Aquesta fundació naixerà amb una part del patrimoni municipal: els molins i els baixos de Cal Poldo. Té l'objectiu de gestionar els projectes, ajuts i el futur

d'aquests béns, però també es gestionarà des de la fundació la resta de béns culturals municipals, com també la resta d'activitats culturals de Copons.

Sens dubte, han estat uns anys de molta activitat, encara que, amb la participació i la col·laboració de tots no seran res comparats amb els propers quatre, perquè estudis, projectes i ganes no ens en falten.

Text: **Grup municipal Joves Independents de Copons**

l'Alta Anoia

Des de l'Alta Anoia les associacions de Turisme rural de Catalunya reflexionen sobre el seu futur

Cal Ros.
Segons l'actual normativa està classificat dins l'apartat "masia"

Can Bartomeu.
Segons l'actual normativa és un allotjament rural independent. És una edificació integrada en el conjunt d'una antiga masia.

Les Corts de Cal Farrés.
Segons l'actual normativa és un allotjament rural independent. Es tracta d'una edificació situada en un petit nucli de població (Alerý) de menys de 25 habitants.

Cal Masvilella.
Segons l'actual normativa és un allotjament rural independent. És una casa situada en un carrer dels Prats de Rei (població de més de 500 habitants)

El turisme rural va néixer oficialment a Catalunya amb el Decret 365 del 4 d'agost de 1983, que regulava les modalitats d'allotjament rural sota la denominació de residències-cases de pagès. Des dels inicis aquesta denominació ha estat controvertida. Tant propietaris d'allotjaments rurals com tècnics especialitzats, periodistes o fins i tot els usuaris no han considerat del tot escaient aquesta denominació.

El sector ha anat creixent, especialment en els darrers anys, i ha anat incrementant la complexitat de l'oferta. En aquests moments, sota les tres denominacions bàsiques que regula el decret actualment vigent (decret 214/1995, de 27 de juny) que són: masia, casa de poble i allotjament rural independent, s'hi inclouen instal·lacions de característiques molt diferents per la seva ubicació (aïllades, en un petit nucli, en un poble, ...), la seva autenticitat (vinculat o no a una explotació agrícola), la qualitat dels serveis que ofereixen, etc.

Per regular el sector i fer front als canvis que pot plantejar la nova llei de turisme aprovada el passat mes de juliol de 2002, Turisme de Catalunya (organisme autònom dependent de la Conselleria de Treball, Indústria, Comerç i Turisme) ha encarregat a una empresa consultora un estudi de les denominacions (marques i segells) més adequades que haurien de regular les diferents modalitats existents dins l'apartat del turisme rural.

Per elaborar la seva proposta, l'empresa consultora va iniciar una ronda de consultes amb les diferents associacions de turisme rural de Catalunya. En el marc d'aquestes consultes, es demana l'opinió de l'Associació per al Desenvolupament de l'Alta Anoia (ADAA) que integra, entre altres sectors, el grup de propietaris d'allotjaments rurals dels municipis altanoiecs. Com a resultat d'un llarg debat entre els membres de l'Associació, s'arriba a formular una proposta ben raonada i integradora de les diferents realitats ahora que clarificadora per als usuaris. La proposta de l'ADAA fou aportada a una assemblea general de la FACI (Federació d'Agroturisme de les Comarques d'Interior), on juntament amb representants de les associacions del Bages i el Solsonès reformula lleugerament la proposta. En ambdues ocasions el personal del Consorci per a la Promoció Turística de l'Alta Anoia va donar el suport tècnic necessari per a dur a bon terme el procés de deliberacions.

Des de la direcció del Consorci, conscients de la importància d'arribar en aquest punt a una entesa entre un ampli sector d'associacions que puguin aspirar a representar a la totalitat (o gairebé la totalitat) del sector a Catalunya, es va proposar a la FACI la convocatòria d'una nova reunió amb una participació més àmplia d'associacions. El marc escollit fou la fira de turisme rural AGROTUR (Cornellà de Llobregat) el passat 9 de novembre. En aquest primer contacte entre associacions catalanes de totes les províncies, es va fer un primer intercanvi d'idees i reflexions i s'acordà la convocatòria d'una nova reunió per treballar en l'elaboració d'una proposta conjunta.

El passat dilluns 18 de novembre de 2002 va tenir lloc aquesta reunió de treball en el marc de la sala d'audiovisuals de l'empresa Gres Català que va cedir amablement les seves instal·lacions i equipaments. En aquest espai, comptant amb un marc adequat i amb tot el suport tecnològic necessari (ordinadors, canó de projecció, ...) es va anar desenvolupant el procés de presa de decisions amb una correcta visualització dels progressius acords a què es va anar arribant al llarg de la sessió. Van participar en aquesta reunió representants de diverses associacions d'agroturisme de diferents territoris catalans: Alta Anoia, Bages, Berguedà, Priorat, Solsonès i Terres de l'Ebre (que reuneix diverses comarques del sud de Catalunya). També hi assistí el Sr. Antoni de Solà com a president del Consorci per a la Promoció Turística de l'Alta Anoia i el Sr. Isidre Sugranyes en representació de l'empresa Gres Català.

Fruit de les quatre hores de reunió s'arribà a una proposta consensuada i que rep el suport de totes les associacions que participaren en la seva redacció. Posteriorment la proposta va rebre l'ajut de l'Associació d'agroturisme del Penedès i està pendent de l'aprovació per part de l'Associació d'Osona i l'Associació Terres de Lleida que aplega propietaris de bona part de la província lleidatana.

És un pas molt positiu que el sector del turisme rural reflexioni en profunditat sobre el seu estat actual i sobre quin vol que sigui el seu futur. El següent pas és fer arribar a l'administració els resultats d'aquesta reflexió i demanar-li que aquesta proposta que compta amb un ampli suport sigui escoltada i respectada.

Al llarg del temps, des dels moments inicials de la seva creació, el turisme rural català ha patit una gran fragmentació de les associacions del sector i una manca d'entesa crònica entre elles. Suposa una important novetat i un símptoma de maduresa del sector que, en aquests moments, en què el futur pot desencadenar importants novetats, s'aconsegueixi per primer cop un acord entre una àmplia representació de les associacions de turisme rural de tot Catalunya per un tema tan complex i cabdal com aquest. Des del Consorci per a la Promoció Turística de l'Alta Anoia, com a part de la seva tasca de suport tècnic a l'ADAA, s'ha acompanyat i impulsat aquest procés de reflexió actuant com a organitzadors i convocants de les successives reunions i donant en tot moment el suport tècnic necessari per a un desenvolupament fructífer dels processos de deliberació.

És un símptoma del grau de maduresa i consolidació del turisme rural a l'Alta Anoia el fet que una zona geogràfica tan reduïda i tan nova dins el mercat turístic tingui el grau de maduresa necessari per actuar decididament dins el sector, impulsant nous models d'actuació i contribuint a un correcte desenvolupament del turisme rural català en estreta col·laboració amb el conjunt de les associacions catalanes.

Observant el clima de Copons

El mes d'agost va començar a funcionar l'estació meteorològica 0167 de Copons, instal·lada al costat de la bassa del mig a l'alçada de 432, m sobre el nivell del mar, longitud 01⁰ 31 00" i latitud 41⁰ 38 00".

Les dades es recullen cada dia a les 8.00h del matí i un cop al mes es passa a l'Institut Nacional de Meteorologia.

La informació que s'obté és la temperatura màxima i mínima, la temperatura de les 8.00h de cada dia; en cas de precipitació es mesura l'aigua del pluviòmetre.

A l'estació hi ha un termohigrografa mecànic que marca l'oscil·lació de la temperatura de tot el dia i el grau d'humitat. Així es pot saber per exemple que la temperatura màxima del mes d'agost, va ser el dia 7 amb 34.5° C i la mínima de 14°.

En el cas de grans precipitacions, o temperatures elevades es pot donar a conèixer als mitjans de comunicació, al mateix servei meteorològic. Aquest estiu es donava informació de precipitacions al Servei d'Agents Rurals del Departament de Medi Ambient.

Temperatura màxima

Agost	dia 7	34,5°
Setembre	dia 20	39,5°
Octubre	dia 16	25°

Temperatura mínima

Agost	dia 11	10°
Setembre	dia 25	6°
Octubre	dia 19	2,5°

Pluja

Agost	dia 10	14 litres
Setembre	dia 3	36,5 litres
Octubre	dia 9	53 litres

Núm. 0167
Estación de Copons
Provincia de Barcelona

INSTITUTO NACIONAL DE METEOROLOGIA
Mes de Agosto de 2002
Observador Xavier Martí Tello

TEMPERATURAS									
Día	Máxima M	Mínima m	Oscil. M-m	Media M+m 2	Día	Máxima M	Mínima m	Oscil. M-m	Media M+m 2
1	27.5	14.0	13.5	20.8	11	26.0	10.0	16.0	18.0
2	23.5	13.5	10.0	18.5	12	30.0	13.0	17.0	21.5
3	25.5	14.0	11.5	19.8	13	28.0	12.0	16.0	20.0
4	28.5	16.0	12.5	22.3	14	33.0	12.5	20.5	22.8
5	33.0	20.0	13.0	26.5	15	32.0	16.0	16.0	24.0
6	28.5	18.0	10.5	23.3	16	31.0	14.0	17.0	22.5
7	34.5	14.0	20.5	24.3	17	31.5	14.5	17.0	23.0
8	25.0	13.0	12.0	19.0	18	30.0	17.0	13.0	23.5
9	26.5	12.5	14.0	19.5	19	31.0	13.5	17.5	22.3
10	25.0	14.5	10.5	19.8	20	28.0	15.0	13.0	21.5
Decena	277.5	149.5	128.0	213.8	Decena	300.5	137.5	163.0	219.1
Máxima del mes 34.5°C el día 7					Media de las máximas 27.4°C				
Mínima del mes 10.0°C el día 11,...					Media de las mínimas 14.2°C				
Oscilación extrema mensual 20.5°C					Media de las medias 20.8°C				
					Media mensual a 8h. 16.2°C				
					Suma mensual				
					272.0 152.0 120.0 212.1				
					850.0 439.0 411.0 645.0				

©INM. Prohibida su reproducción total o parcial por cualquier medio, sin autorización expresa por escrito del INM

Núm. 0167
Estación de Copons
Provincia de Barcelona

INSTITUTO NACIONAL DE METEOROLOGIA
Mes de Agosto de 2002
Observador Xavier Martí Tello

PRECIPITACION									
DÍA	PRECIP. (mm.)	METEOROS OBSERVADOS	VEN. TO DOM.	DÍA	PRECIP. (mm.)	METEOROS OBSERVADOS	VEN. TO DOM.	DÍA	PRECIP. (mm.)
		DÍA MAÑANA TARDE NOCHE				DÍA MAÑANA TARDE NOCHE			
1	0.7	SIN METEOROS	S/D	11	0.0	SIN METEOROS		21	4.6
2	0	SIN METEOROS		12	0.0	SIN METEOROS		22	1.6
3	0.0	SIN METEOROS		13	0.0	SIN METEOROS		23	0
4	0	SIN METEOROS		14	0.0	SIN METEOROS		24	1.2
5	0	SIN METEOROS		15	2.7	SIN METEOROS	S/D	25	0
6	0	SIN METEOROS		16	0	SIN METEOROS		26	0
7	0	SIN METEOROS		17	0	SIN METEOROS		27	1.6
8	0.2	SIN METEOROS	S/D	18	1.3	SIN METEOROS	S/D	28	0
9	1.8	SIN METEOROS	S/D	19	0	SIN METEOROS		29	0
10	14.0	SIN METEOROS	S/D	20	0	SIN METEOROS		30	0
S:	16.7	NUMERO DE DIAS DE:	S:	4.0	NUMERO DE DIAS DE:	PRECIPITACION:	S:	9.0	PRECIPITACION (mm.)
Lluvia (L):	10	Rocío (R):	0	<0.1 (Ip):	0	>=10.0mm:	1	Total mensual:	29.7
Nieve (N):	0	Escarcha (E):	0	>=0.1mm:	10	>=30.0mm:	0	Máx. en un día:	14.0 el día 10
Granizo (G):	0	Nieve cubre el suelo (C):	0	>=1.0mm:	8				
Tormenta (T):	0	Met. Prec. no especifico (?):	0						
Niebla (-):	3								

Activitats

agost

- 2
- Surt al carrer el butlletí Camí Ral núm. 14
Finalitza l'Escola d'estiu
- 2, 3
- Bivac dels nens i nenes de l'Escola d'estiu a sobre Cal Tresó
- 5 al 8
- Comença la Festa Major 2002 amb el campionat de futbol sala
Campionat de truc
- 8
- Taller per fer màscares inspirades en la Pedrera i la Sagrada Família de Gaudí, per a la mainada i no tant mainada
- 9
- Repic de campanes
Orquestra Privada
- 10
- Projecció del vídeo d'activitats i exposició de treballs de l'Escola d'estiu, a la sala d'actes de l'Ajuntament
Diego Paque y sus amigos
Disco mòbil
- 11
- En R. Serra participa a la 22ª Caminada Popular pel Moianès, de 16 km
Cercavila amb el Grup Gallarda i estrena de la nova Cuca Fera Gaudiniana
Danses infantils amb Cantem Cantem
La típica tómbola
Copons amb Gaudí: inauguració amb nombrós públic de l'exposició de pintures a càrrec de Maria José Lizarte Fernández d'Igualada, amb suca mulla
Teatre amb la companyia La Fortalesa amb “L'Home Incomplet”, espectacle revelació a la Fira del Teatre de Tàrraga 2001
- 12
- Jocs d'aigua
- 13
- Espectacle infantil amb el grup Tot Circ
Cinema a la fresca amb la pel·lícula “Náufrago”
- 14
- Torneig de bàsquet 3x3
Concert i ball de nit amb l'Orquesta Atalaia
- 15
- En R. Serra participa a la 25ª Cursa Popular Festa Major Manlleu, de 4,800 km
Solemne Ofici en honor a la nostra patrona
Concert vermut amb l'Orquesta de Luxe
Ball de vetlla amb l'Orquesta de Luxe i porronada popular
- 16
- Missa en honor a Sant Roc
Sardanes amb la Cobla Triomfal
Sopar popular amb un espectacle d'un mag i el típic bingo
Nit de Rock amb un grup vingut de Grenoble “Liga Quintana”
Tres coets donen per finalitzada la Festa Major d'enguany
- 31
- En R. Serra participa a la Cursa Festa Major El Serral - Sant Martí de Tous, de 15 km
Es casa el regidor de l'Ajuntament Daniel Garcia amb Rosa Mata. Molta sort!

setembre

- 1
- TotCirc estrena nova pàgina web: www.totcirc.com
En R. Serra participa a la XIV Caminada Popular de Calders, de 16,640 km
Reunió per preparar la 3ª Festa de Traginers i Comerciants de Copons
- 3
- Astronautus, grup guanyador del 2n Concurs Iniciativa Jazz Copons 2002, actua al local Jamboree de Barcelona
- 5 al 8
- La companyia d'en Miquel Montiel i l'Elisabet Tomàs Tot Circ, és present a la XXII Fira de Teatre al Carrer de Tàrraga, amb La Gran Parada (Taller de Circ)
- 7
- Copons amb Gaudí: inauguració de l'exposició d'aquarel·les del coponenc Ricard Espelt i Rodrigo, a la sala d'actes de l'Ajuntament
- 7, 8
- En R. Serra participa a la 13ª Marxa Montserrat - Reus de 100 km per camins de muntanya, prova puntuable per a la V CCCR 2002
- 12
- Ple extraordinari
- 14
- Finalització de la temporada de piscina
- 14, 15
- En R. Serra participa a la 23ª Travessa Matagalls - Montserrat, de 83,181 km

octubre

- 15
- 3ª Festa dels Traginers i Comerciants de Copons amb la presència del president del PSC en Pasqual Maragall
Esmorzar del Traginer: cansalada, botifarra, pa, aigua i vi
Exhibició de ferrar rodes de carro
3r Concurs d'arrossegament de l'Anoia
Exposició de carros catalans
Demostracions de fer la bugada, elaboració de sabó i elaboració de paper
Demostracions d'oficis i activitats vinculades al món del carro i del tragar: boters, facina, ferrer, ferrador i baster
Primera trobada de Balls de Cavallets, amb els Cavallets de Bitrac Dansa d'Igualada i els cavallets de la ciutat de Manresa
Durant tot el matí, els crits dels marxants: adobacossis i gibrells, adobacadires, avellanaire, barber ambulant, bugadera, burot, corredor de coll i subhastador, dinadaire, drapaire, escurapous, escuraxemeneies, esparter i venedor d'escombres, marxant d'or i plata, mistaire, paraigüer, peixetera, pellaire, sabonaire, sereno, taronjaire, tintorer, trementinaire, venedor de bolets, venedor de calendaris i pronòstics, venedor de magranes de València, venedor de patates de Màlaga i venedor de sants de guix
Arrossada a la plaça Major, per a tots els col·laboradors de la festa, acompanyants i amics
L'Antonio Expósito deixa el Bar La Barraca del C.I.C., després de portar-lo durant 9 anys i mig
- 16
- Començament del curs escolar
- 20
- Inici de les classes de Tai-txi, a càrrec d'Isabel Just
- 22
- En R. Serra participa a la 3ª Volta a la Serra de Montsià, de 52 km prova puntuable per a la V CCCR 2002
- 28
- Futbol: Vallbona 4 - Copons 4
- 28, 29
- En R. Serra participa a la 11ª Marxa Rasos Manresa de 79 Qm, prova puntuable per la V CCCR 2002
- 29
- Hereu i pubilla; Albert Monleon i Adela Sena, a la Fira d'Igualada

novembre

- 2
- Futbol: Copons 2 - La Torre Claramunt 0
- 9
- Futbol: Fàtima 3 - Copons 3
Copons amb Gaudí: inauguració de l'exposició de quadres a càrrec d'Anna Maria García Pérez
- 10
- En R. Serra participa a la 8ª Marxa del Garraf de 45 Qm, última prova puntuable per a la V CCCR 2002
- 16
- Futbol: Copons 2 - Carme B 1
- 22
- Els nens i nenes de l'escola assisteixen al Concert de Santa Cecília a Els Prats de Rei
- 23
- Futbol: Barri Montserrat 1 - Copons 0
- 24
- Coponencs participen a la XIV Cursa de l'Esquiador La Llacuna 2002, de 16,9 km, Marxa i Cros, i 29 km BTT, organitzada pel Club Excursionista Uecanoia
- 30
- Futbol: Copons 9 - Ca n'Aguilera 1

Activitats

Text: Carles Mas
Fotos: Xavier Martí

Futbol Club Copons

És a primers de setembre, quan el Futbol Club Copons arranca la temporada 2002-03, on després d'un parell d'entrenaments, l'equip juga dos partits amistosos contra el Ca n'Aguilera, i contra el Capellades B, i els empata tots dos.

La lliga comença el 28/09/2002 i el Futbol Club Copons la disputarà amb la següent plantilla:

PORTER
Dani Trepat

DEFENSES
Xavi Lorente
Dani Garcia
Marc Riera
Pep Colom
Robert Agramunt
Llibià Botines

MIGCAMPISTES
Albert Gabarró
Joan Corcelles
Roger Cuadras
Jaume Escurín
Francesc Serra
Carles Comelles
Carles Mas

DAVANTERS
Jordi Riera
Ricard Corcelles
Pep Casas
Txema Puig

28 de setembre: Vallbona 4, Copons 4

En el primer partit de la temporada, els coponecs surten adormits, i de seguida es troben amb un 3 a 0 en contra, però en una gran segona part aconseguixen esgarrapar un punt.

5 d'octubre: Copons 0, Rebrot 0

En un partit força avorrit, cap dels dos equips aconseguix aprofitar les poques ocasions de què disposa. L'enfrontament acaba amb el resultat inicial.

13 d'octubre: Piera B 2, Copons 3

El Copons guanya el primer partit de la temporada contra el filial pierenc. Els coponencs aconseguixen avançar-se dues vegades per dos gols de diferència (0-2 i 1-3), amb "hat-trick" de Joan Corcelles, però acaba patint per guanyar el partit.

19 d'octubre: Copons 3, Peña Madridista de Montbui 1

La visita de la Peña resulta més tranquil·la del que s'esperava. El Copons mostra un joc elaborat i guanya amb comoditat davant els seus aficionats per un clar 3 a 1.

26 d'octubre: Tous 1, Copons 0

El Tous aconseguix sorprendre el Copons amb un gol matiner. Tot i això els coponencs van gaudir de més d'una ocasió per aconseguir la igualada. El Copons trenca la seva bona ratxa en aquest inici de temporada.

2 de novembre: Copons 2, La Torre de Claramunt 0

El partit acaba a la mitja part, per lesió de dos dels jugadors visitants, que es presenten al Rieral amb només vuit jugadors. En el moment de la suspensió el resultat ja era un clar 2 a 0.

10 de novembre: Fàtima 3, Copons 3

Aquest partit es juga al camp de gespa artificial de Les Comes, on el Fàtima, més avesat a aquesta superfície, es posa per davant. Però el Copons aconseguix remuntar en la segona part amb dos gols del reaparegut Txema Puig.

16 de novembre: Copons 2, Carme B 1

El Carme B, un dels equips de la zona baixa de la taula, posa més problemes dels previstos al Copons, però al final s'imposa la lògica i els locals aconseguixen guanyar per 2 a 1.

23 de novembre: Montserrat 1, Copons 0

Segona derrota del Copons en un partit brusc i travat on l'àrbitre no sap aturar el joc dur. El partit es decideix al final, en una jugada desafortunada que deixa els visitants sense poder de reacció.

29 de novembre: Copons 9, Ca n'Aguilera 1

El Copons juga el millor partit, fins ara, de la temporada i acaba amb una golejada d'escàndol amb el resultat final de 9 a 1.

V Copa catalana de caminades de resistència 2002

Aquest any el Club Excursionista Uecanoia, també ha estat present a totes les proves de la Copa Catalana de Caminades de Resistència, i ha obtingut molt bons resultats. A la classificació individual, tres socis, un d'ells de Copons, han quedat primers de Catalunya i a nivell de clubs, l'Uecanoia s'ha posicionat en tercer lloc.

Tot seguit passem a fer un petit resum de les 5 últimes proves, que es van celebrar entre setembre i novembre.

13ª MARXA MONTSERRAT REUS Secció Excursionista del C.F. Reddis 7 i 8 setembre - 100 km - 2.650 m desnivell acumulat - 24 hores temps màxim - 13 punts

Els cent quilòmetres que separen Montserrat de Reus, requereixen un gran esforç físic i psicològic. Això sumat amb la xafogor que va fer al matí, els xàfecs al vespre i la monotonia dels últims vint quilòmetres, va fer desistir a gairebé la meitat dels 316 participants que hi van prendre part. De caminadors del nostre club, en van sortir vuit; sis dels quals van poder arribar a Reus.

Josep Gassó	65 punts
Amador Martínez	65 punts
Ramon Serra	65 punts
Montse Siñol	37 punts
David Núñez	32 punts
Ramon Passola	24 punts
Àngel Espelt	20 punts
Josep Trèmols	20 punts
Enric Casellas	19 punts
Xavi Gras	19 punts
Martí Illana	19 punts
Josep Anton Jiménez	13 punts
Miquel Majada	13 punts
Jaume Tomàs	11 punts
Maria Santiago	9 punts
Club Excursionista Uecanoia	431 punts

3ª VOLTA A LA SERRA DE MONTSIÀ Agrupació Excursionista d'Alcanar 22 setembre - 52 km - 3.770 m desnivell acumulat - 13,30 hores temps màxim - 10 punts

Molta calor i xafogor van haver d'aguantar els participants en aquesta caminada, que es caracteritza per l'espectacular vista del Delta de l'Ebre, des del cim de la Torreta i per la vegetació; margallons, garrics i argelagues, que hi ha en bona part del recorregut. Un dels socis de l'entitat que hi va pendre part, el van desqualificar a l'arribar fora de temps en un control, i un altre va haver d'abandonar. Dels vuit arribats, un no està federat.

Josep Gassó	75 punts
Amador Martínez	75 punts
Ramon Serra	75 punts
Montse Siñol	47 punts
David Núñez	32 punts
Àngel Espelt	30 punts

Josep Trèmols	30 punts
Ramon Passola	24 punts
Enric Casellas	19 punts
Xavi Gras	19 punts
Martí Illana	19 punts
Maria Santiago	19 punts
Josep Anton Jiménez	13 punts
Miquel Majada	13 punts
Jaume Tomàs	11 punts
Club Excursionista Uecanoia	501 punts

11ª MARXA RASOS MANRESA Centre Excursionista Comarca de Bages 28 i 29 setembre - 79 km - 3.550 desnivell acumulat - 12 hores temps màxim - 12 punts

Variació de l'itinerari entre el primer i segon control, respecte a l'any anterior, tot passant pel santuari de Correà. D'aquesta manera es van evitar trams de pista que actualment estan esfaltats. També es va notar una petita millora en els avituallaments, ja que l'any passat eren una mica escassos per a una travessa tan llarga. Només quatre socis i un no federat, hi van pendre part i completar aquesta travessa amb finalització a la capital del Bages.

Josep Gassó	87 punts
Amador Martínez	87 punts
Ramon Serra	87 punts
Montse Siñol	59 punts
David Núñez	32 punts
Àngel Espelt	30 punts
Josep Trèmols	30 punts
Ramon Passola	24 punts
Enric Casellas	19 punts
Xavi Gras	19 punts
Martí Illana	19 punts
Maria Santiago	19 punts
Josep Anton Jiménez	13 punts
Miquel Majada	13 punts
Jaume Tomàs	11 punts
Club Excursionista Uecanoia	549 punts

9ª LA MARXASSA Agrupació Científico Excursionista de Mataró 19 octubre - 63 km - 3.110 m desnivell acumulat - 16,30 hores temps màxim - 11 punts

Aquesta travessa transcorre bàsicament per trams de GR: de Sant Martí del Montseny fins a Sant Martí del Montnegre seguint el GR-5; de Sant Martí del Montnegre fins al Santuari del Corredor, pel GR-92, i d'aquí fins a Sant Simó amb marques de l'Agrupació, de color groc i blau. No ha d'abandonar cap dels 9 membres de l'Uecanoia que hi prenen part, un dels quals no federat, i es pot gaudir fins al final d'aquest atractiu recorregut.

Josep Gassó	98 punts
Amador Martínez	98 punts
Ramon Serra	98 punts
Montse Siñol	70 punts
Àngel Espelt	41 punts
David Núñez	32 punts
Enric Casellas	30 punts

Josep Trèmols	30 punts
Miquel Majada	24 punts
Ramon Passola	24 punts
Xavi Gras	19 punts
Martí Illana	19 punts
Maria Santiago	19 punts
Josep Anton Jiménez	13 punts
Joan Colom	11 punts
Jaume Tomàs	11 punts
Club Excursionista Uecanoia	637 punts

8ª MARXA DEL GARRAF Unió Muntanyenca Eramprunyà 10 novembre - 45 km - 2.600 m desnivell acumulat - 12 hores temps màxim - 8 punts

Abans de començar aquesta última marxa, tothom pensava que seria un pur tràmit. El Centre Excursionista de Catalunya ocupava el primer lloc amb 979 punts seguit del Club Excursionista Esparreguera amb 842. Molta distància pensant que aquesta prova només en puntua 8 per caminador. Però va saltar la sorpresa, i 51 excursionistes del Club d'Esparreguera creuen la línia d'aribada, i superen el CEC i es proclamen campions de la copa d'enguany. L'Uecanoia, amb dotze participants, tres no federats, acaba aquesta copa ocupant el tercer lloc.

Josep Gassó	106 punts
Amador Martínez	106 punts
Ramon Serra	106 punts
Montse Siñol	70 punts
Àngel Espelt	49 punts
David Núñez	40 punts
Enric Casellas	30 punts
Josep Trèmols	30 punts
Xavi Gras	27 punts
Maria Santiago	27 punts
Miquel Majada	24 punts
Ramon Passola	24 punts
Joan Colom	19 punts
Martí Illana	19 punts
Josep Anton Jiménez	13 punts
Jaume Tomàs	11 punts
Marisol Oliva	8 punts

Club Excursionista Uecanoia 709 punts

Text: Alumnas del CEIP Copons
Fotos: Elvira Talló
Mestra de Copons

La festa dels traginers de Copons

OFICIS ARTESANALS: LES BUGADERES

Antigament les bugaderes anaven pels pobles i ciutats demanant la roba a la gent per rentar-la. Després la repartien per les cases o bé l'anaven a recollir les dones. Així es guanyaven la vida les bugaderes. El procés que utilitzaven era el següent: Posaven la roba en un recipient i tiraven aigua calenta i sabó.

Aida Vilumara

EL PICAPEDRER

El picapedrer era un senyor que feia peces amb pedra. Agafava un bloc de pedra i començava a donar-li forma amb l'escarpa i el martell. Feia morters, rellotges de sol, escuts, abeuradors.... La feina de picapedrer era molt lenta i a la vegada molt dura.

Álvaro Muñoz

EL TRAGINER

Temps enrere, quan no hi havia cotxes, camions... els homes anaven amb carros i cavalls. Era l'únic mitjà de transport que tenien. El senyor que transportava mercaderies de poble en poble i de ciutat en ciutat, era el traginer. Era un gran negociant.

Álvaro Muñoz

LES HERBOLAIRES

Les herbolaires anaven al bosc i recollien plantes medicinals per curar la gent.

Repartien i venien aquestes herbes pels pobles i pels mercats.

Aida Vilumara

ELS COMERCIANTS DE CALENDARIS I PRONÒSTICS

Els traginers de Copons eren comerciants que es dedicaven al transport i la venda de productes manufacturats (paper, teixits...). Es van fer rics amb la venda d'aquests productes que els transportaven a Castella, Aragó i fins i tot a Amèrica. Durant el s. XVIII la vila de Copons fou pròspera i rica gràcies a aquests negociants.

Elvira Talló

FABRICACIÓ D'AIGUARDENT

Cal omplir de vi o d'alguna beguda alcohòlica (canya, malta o pona...) un recipient i tapar-lo. Aquest recipient té un tub a la part superior per sortir-li el vapor. Aquest tub va a parar a un serpentí, el qual és dins d'un dipòsit amb aigua freda per tal de condensar el vapor i convertir-lo en aiguardent.

Alba Rosich

EL SABÓ

Ingredients:
Greix o oli, sosa càustica i aigua.
Procés:
Es posa greix amb aigua molt calenta fins que es desfà. Després s'hi posa oli i sosa càustica i es va remenant. Finalment es deixa reposar fins que es refreda.

Alba Rosich Gumà

EL PAPER

L'elaboració del paper era manual, lenta i costosa. La primera matèria eren draps de cotó que portaven els drapaires amb els carros. Una vegada la pasta de paper ja estava feta, l'artesà ficava el motlle per fer paper. Finalment l'estenien i ja s'hi podia escriure.

Anna Araque Espinosa

EL FERRER

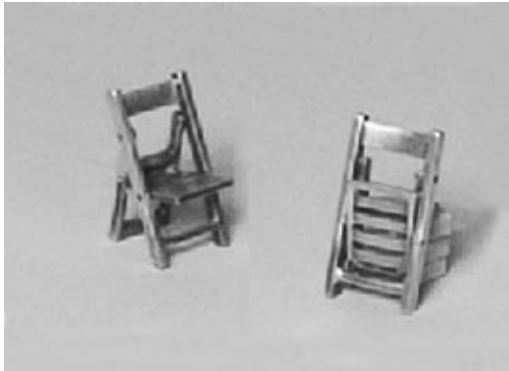
Per dominar el ferro primer s'ha d'escalfar, quan està ben calent es treballa, amb un martell i unes alicates. Quan el tens ben treballat i li has donat la forma desitjada es refreda amb aigua, i ja tens les ferradures, les claus,...

Aleix Sala Farré

Text i fotos: Martí - Carreras

Cadira 1

Cadira 2

La col·lecció de cadires dels coponencs Martí - Carreras

L'any 1974 a Maó, de vacances, comprem la primera cadira, sense cap objectiu, perquè ens va agradar, per Nadal del mateix any en vam comprar dues més i així començà la col·lecció, comentant-ho amb els amics ,familiars, companys de feina ens van encoratjar a continuar-la i a participar-hi tots plegats, quan viatgen, quan han de pensar en un obsequi pensen en la cadira i ho encerten de ple.

El perquè de la cadira, un objecte tan quotidià i casi tan antic com l'home, passa a formar part d'una col·lecció sense estar prevista la seva finalitat, la cadira pren importància per si mateixa com a ús quotidià, com a disseny i història.

La cadira forma part de la nostra vida: a part de seure-hi, la fem servir per a moltes coses més. La seva finalitat és donar comoditat, el seu disseny moltes vegades no va relacionat l'estètica, amb la comoditat i la pràctica.

Des de fa molts segles, la cadira ha passat per molts estils diferents, Chipendal, Isabelí, Modernista, Art Nouveau... bonica i esvelta té nom femení, per això esdevé tan coqueta.

Les normatives d'ergonomia han fet d'ella un objecte útil i còmode per al lloc de treball, el respall alt, els braços són un condicionant del càrrec del lloc de treball, fa anys el cap de la família gaudia de la millor cadira, si podia ser amb braços i de cap de taula, així com els bisbes, els reis, els ministres...

Les cadires de la nostra col·lecció són de materials tan diversos com la fusta, plàstic, cartró, paper, plata de llei, filferro, guix, ceràmica, fang, porcellana, alumini, fassa, vímet, resina, corda, ganxet, bogues...

La seva procedència és molt diversa: fetes a mà, curioses, estranyes, entranyables, de diferents països (que per cert mai hem visitat), de comarques, de fires, buscades, trobades, regalades ... totes elles tenen un origen i per nosaltres un no sé què que és difícil d'explicar.

La procedència d'aquestes cadires és molt diferent, poden ser una joguina d'una caseta de nines, una maqueta d'un artista, una manualitat, un puzle, joc de cartes, arracades, collarets, agulles de pit, punt de llibre, encenedor, aguantamòbils, com a element decoratiu: portatestos, portaretrats, portaespelmes, figureta nadalenca...

Aquesta col·lecció actualment fins a data de 30 d'octubre de 2002 és de 302 cadiretes

Cadira 1

La cadira més gran és de fusta de pi d'una

sola peça de 29 cm d'alçada comprada a la Fira de Transhumància a Pujalt a un artesà de culleres l'any 2000 , la més petita de totes és una arracada esmaltada de 0,55 cm.

Cadira 2

Com a cadira, curiosa, és una cadireta de tisora, plegable, de plata de llei, feta a mà pel joier Cucurella de Barcelona l'any 1978 de 2,9 cm d'alçada.

Cadira 3

Element decoratiu de maqueta de tren elèctric, senyor assegut amb un paquet als genolls, en una cadira amb paquet esperant el tren, de 1,9 cm d'alçada de plom pintat a mà.

Cadira 4

Cadira de mà xinesa feta de vímet acolorida, és una rèplica de les cadires que actualment existeixen per traslladar persones i són transportades per xinesos. Portada de la Xina el 1993.

Cadira 5

Cadira feta de roba, segons un model de la revista 100 Idees de1975, de 12,2 cm d'alçada.

Cadira 6

Cadira feta de bitllets de metro de1976.

Cadira 7

La primera cadira, comprada a Maó, és de vímet, de l'any 1974, de 22 cm d'alçada.

Cadira 8

La cadira, que és l'anagrama de la col·lecció, és la cadira típica de finals de segle XIX que hi hagut a totes les cases, feta de fusta de 8,3 cm d'alçada.

Quantes hores passem amb la cadira...

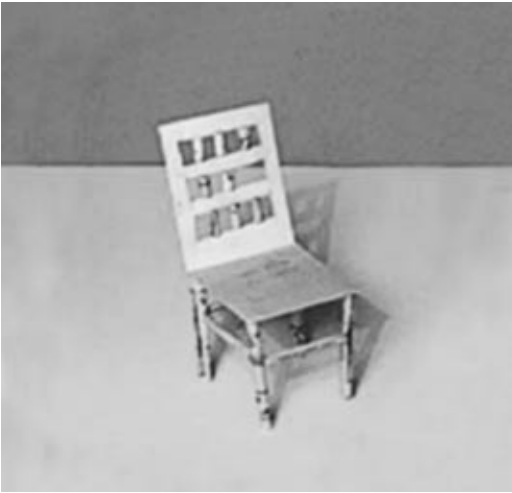
Ens serveix per treballar,
per menjar,
per posar-hi els peus,
d'escala,
de joc d'infants,
de taula,
de galant de nit...

De vegades, se'ns presenta ricament o simplement,

A més, té nom d'estimada,
pertany al gènere femení,
té l'esveltesa d'una dona,
fràgil i a la vegada forta
i està al nostre costat
com l'amant que no et deixa mai.

Cadira 3

Cadira 6

Cadira 4

Cadira 7

Cadira 5

Cadira 8

Text: Anicet Altés Pineda

L'excursionisme és una afició pròpia dels que estimen la naturalesa i tenen interès a conèixer el seu país més enllà de la rutina diària i del lloc de naixença. Cap a finals del segle XIX, es van crear els estudis folklòrics, la recopilació de contes populars, aforismes, etnologia, meteorologia, cançons i rondalles. Per estimar una terra, cal estudiar-la a fons i això és el que l'excursionisme es proposava “inspirat en les nobles i profitoses idees del catalanisme”.

Antoni Gaudí sempre va manifestar el seu amor a la naturalesa, i la seva obra arquitectònica n'és un exemple constant: “el meu Mestre deia és aquell arbre que veig per la finestra de casa meva”. Captava la geometria de les coses del seu entorn. Era un enamorat de Catalunya i de la seva història, que batejava en els monuments i construccions dels nostres avantpassats.

L'excursionisme anava íntimament lligat al catalanisme i per aquest motiu la primera entitat que va existir a la Península, a l'any 1876, va ésser l'Associació Catalanista d'Excursions Científiques. El seu lema era “Art i Pàtria”. Gaudí se'n va fer soci poc temps després de tenir el títol d'arquitecte, al 1878. Aquesta entitat comptava amb destacades personalitats de la cultura catalana, com Àngel Guimerà, Duran i Bas, Narcís Oller, Valentí Almirall, Manyé i Flaquer i Mossèn Cinto Verdager.

A l'any 1879, va fer la primera excursió amb un grup que estudiava la restauració de l'Església Parroquial de Granollers. Al cap de poc temps, ja va participar en la visita i estudi de la Torre Rodona, propietat d'Eusebi Güell, important empresari que va esdevenir un bon amic i mecenes que el consolidaria com l'arquitecte més original de la seva època. Gaudí es va sentir molt identificat amb aquesta associació excursionista prenent part en moltes sortides: se sentia molt bé entre gent estudiosa i inquieta per la cultura. A l'any 1880 es complia el quart aniversari de l'entitat que anava tenint més socis entre la intel·lectualitat catalana. Per festejar aquesta efemèride, li van encarregar el treball d'ornamentació de la sala d'actes, cosa que va acceptar amb molt d'entusiasme.

Gaudí i l'excursionisme

Va penjar unes garlandes, en uns relleus que feien a la paret els capitells d'unes columnes i va posar unes inscripcions: Passat, Pervindre, Art, Cultura, etc. Significatives de l'esperit de la Renaixença.

Entre les diverses excursions en què va participar, destacarem per la seva importància la de Sta. Maria de Poblet, a l'any 1882. Aleshores ell tenia 29 anys i estava molt introduït en l'ambient cultural i artístic d'aquell temps. Era una trobada de diversos estudiosos de la Història de Catalunya procedents, també, de València i de les Illes. El tracte era que cadascun viatgés pel seu compte durant el dia i a la nit es trobarien al Monestir de Poblet. Gaudí i el pintor valencià Josep Brel eren els organitzadors de la festa, que ara en diríem interactiva.

Van participar-hi tots plegats llançant coets i bengales des de les finestres del monestir, que estava mig abandonat, cap al centre del pati, buit i solidari. A continuació començaven unes corredisses amb torxes, pels claustres i passadissos de les cel·les, la qual cosa provocava uns efectes estranys de llums i ombres que suggerien les més estrambòtiques figures que ens podem imaginar. Es va caldejar l'ambient i tots plegats es van engrescar, a poc a poc, enmig de la sorpresa i alegria de tothom, talment visquessin una fantasia wagneriana inesperada. La veritat és que devia ésser un contrast evident entre la imatge que tenim del Gaudí ascètic i introvertit i la que ens evoquen aquestes expansions mundanes de la seva joventut entre gent tan sàvia i tan seriosa. Però, de mica en mica es va anar recuperant el control, perquè va córrer la veu avisant a tots perquè anessin al presbiteri. Reunits els assistents, mig cansats i potser un xic confosos, tots junts van cantar el “Salve Regina” amb molt fervor i emoció, dirigits pel Canonge Colell i Mossèn Cinto Verdager.

Es va normalitzar la situació, i podem dir amb propietat que van tornar a tocar de peus a terra i d'aquesta manera es va acabar l'excursió a trenc d'alba.

Una altra sortida important va tenir lloc a l'any 1883, al claustre de la Catedral d'Elna on es van reunir destacades personalitats literàries

de Catalunya i del Rosselló. En aquesta ocasió, el poeta Mossèn Cinto va fer la lectura, per primera vegada, dels poemes de la seva obra “Canigó”. Per tal de documentar-se, Mossèn Cinto havia fet moltes excursions pel Pirineu i coneixia la polèmica referent al Pic d'Aneto i la Maladeta, que es discutia si geogràficament eren de Catalunya o d'Aragó. Verdager, aquesta catalanitat no la posa en dubte, tal com es pot llegir en el vers 7è, del seu poema “Canigó”, en el cant “ La maleïda” (la Maladeta):

Els catalans que hi munten estimen més llur terra,
Veient totes les serres vassalles de llur serra,
Veient totes les crestes al peu de llur tità;
Els estrangers que albiren de lluny eixa muntanya,
-Aquell gegant- exclamen- és un gegant d'Espanya,
d'Espanya i català.
Segons les dades que disposem d'aquesta època de la vida Gaudí, la darrera excursió en què va participar fou al 1889 a Sant Feliu de Guíxols, on va visitar la Torre Fumada i la Porta Ferrada, arribant al monument megalític de Sa Pedra Alta.

No es coneixen altres activitats socials ni aficions pròpies de la seva edat. Sembla que no va estar mai afiliat a cap partit polític.

Sempre va viure dedicat a la seva dèria i a la seva il·lusió: l'arquitectura.

A l'any 1878, l'Associació Catalanista d'excursions científiques va patir una escissió de la qual sorgí l'Associació Catalana d'Excursions.

Aquesta entitat també va reunir un bon nombre d'estudiosos que, entre d'altres coses, va establir relacions amb altres entitats similars de l'estranger. Era interessant el butlletí portaveu de les activitats socials, entre les quals destaca un estudi hidrològic de Montserrat i la seva àrea. També es van fer tasques d'investigació toponímica de Catalunya i es va iniciar la subscripció per tal de reconstruir el Monestir de Ripoll. Finalment es va fusionar amb l'entitat de la qual s'havia separat i, aquesta situació va ocasionar el naixement del Centre Excursionista de Catalunya, el 1891. Van seguir totes les activitats, i es va anar ampliant la part esportiva de l'excursionisme, amb l'aparició dels especialistes en l'escalada, dels esports de la neu i tantes iniciatives importants per el nostre país.

De Jorba a Folquer

Després de molts i molts anys de dir que es farien les obres de la carretera de Copons, ara a la tardor del 2002 sembla que a la fi aquest any sí.

Ja feta l'autovia fins quasi Santa Maria del Camí, es comencen a realitzar les obres de la tan esperada variant de Copons, això és una realitat, que d'aquí a un temps, ja no es passarà pel voltant de nostre poble entre les cases, el poliesportiu i la piscina.

D'un temps ençà, l'augment del trànsit de la C-1412 és considerable, i més que amb el temps anirà pujant el nombre de cotxes o camions sobretot, quan l'autovia Barcelona - Lleida estigui tota acabada, ja que sembla la Sagrada Família, tot el tema de la Panadella.

Seguint amb el tema, en diferents articles que han sortit publicats als diaris comarcals, l'Ajuntament de Copons explicava l'augment de vehicles i la velocitat amb què aquests passen per la nostra vila. Ni uns passos per a vianants, ni unes llums intermitents han aconseguit que es redueixi la velocitat al poble, sobretot els caps de setmana i més especialment en èpoques d'esquí, ja que per anar Andorra o els seus voltants, la C-1412, és el camí més curt per

arribar-hi. Tampoc no han servit per evitar l'excés de velocitat les obres que s'han fet entre Calaf i Castelfollet de Riubregòs, en què s'han tret uns quilòmetres de revolts i s'ha fet tot recte.

Seguint amb el nostre poble i des del revolt del Jutge, on s'ha de construir un gran pont cap a Bonamossa i després cap a la Rovira fins a sortir als ametllers del Pams, es per on passarà la nova carretera que seguirà per un tros que ja es va construir temps enrere, fins a la Rasa Fonda i cap a Comajovera, seguint pel que sembla tot recte fins a la rotonda de l'autovia, són un total de 4 o 5 quilòmetres, perquè resulta que, ja en ple segle XXI, la carretera és estreta i plena de revolts, allà on s'hi troben dos camions, ja hi ha problemes.

Durant el temps que durin les obres, haurem de tenir paciència, perquè fa poc temps que s'han començat i ja hi ha talls intermitents.

Entre les persones grans del nostre poble, dia rere dia, o al matí o a la tarda, són molts els que es miren les obres com avancen, ja que treballen a pocs metres del poble i és fàcil arribar-hi.

Esperem que mentre durin aquestes obres no hi hagi problemes, i així tothom podrà gaudir d'una millora de les comunicacions.

Text: Salvador Lloró
Fotos: Ramon Serra

L'entorn de Copons també és casa teva, mantén-lo net

Ens estem gastant molts diners per arreglar el nostre poble de Copons. Però què passa amb l'entorn del poble? Per què llencem escombraries i coses que no ens serveixen a la riera, o pels camins del voltant? Que potser no ens agrada anar a passejar i trobar la natura que ens envolta neta? Si et plau, respecta l'entorn del teu poble, perquè també és nostre, i és important mantenir-lo net, ja tens on llençar les deixalles.

L'ENTORN DE COPONS TAMBÉ ÉS CASA TEVA, MANTÉN-LO NET

Text i fotos: Rita Baliu

Text: **Filo Vendrell**
Foto: **Albert Vidal**

Les Campanes de Copons

A l'església de Copons hi ha un campanar molt maco, amb unes campanes que té que toquen com els àngels.

Elles no paren de tocar l'ens recorden les hores del dia, perquè el rellotge del campanar no para ni de nit ni de dia.

Sempre que ve una festa elles toquen amb alegria, amb aquell tocar tan dolç que alegra tota la Vila.

El dia que es mor un ésser estimat, elles també van tocant però ho fan amb una tristesa que les llàgrimes et van saltant.

Però així hem trobat la vida i així l'haurem de deixar, menys les campanes del nostre poble que no deixaran mai de tocar.

Text: **Montserrat Espert i Elena Gudayol**
Dibuixos: **Montserrat Espert**

L'antic art d'escotar contes

Els grans que estem envoltats de petits tenim la gran sort de poder utilitzar unes paraules màgiques: els contes.

Els contes pels més petits són retalls d'històries antigues, que han continuat existint perquè una persona gran coneixedora de la narració ha pres la paraula i com a mínim una persona petita ha posat un parell d'orelles per escoltar.

Cada narrador o narradora explica el conte amanint-lo amb les seves experiències, la seva manera de viure i de veure la vida, els seus menjars predilectes, els seus paisatges més estimats, els seus personatges més odiats... deixant que la narració trobi el seu propi camí entremig de les paraules i de la mirada atenta i sorpresa dels infants. Sempre, els contes mil vegades repetits i explicats surten de la boca del narrador amb vida pròpia i troben un sentit renovat i propi de la mateixa història: el príncep blau no era gaire blau, ja que feia temps que buscava parella i no la trobava, la bruixa dolenta ho era perquè ella pensava que feia por als nens petits perquè era molt lletja, el llop és un animal salvatge que vol viure tranquil i lliure en el bosc sense que la caputxeta o d'altres persones el molestin...

Aquestes històries antigues i renovades estan plenes de paisatges, mites i personatges on la narració ens porta molt lluny de la nostra pròpia vida de cada dia i els infants viatgen per tot arreu amb l'únic vehicle autènticament nostre: la imaginació. Així, el bosc, una caseta de xocolata, la caseta de l'àvia, un altre país, un planeta estrany, un forat, el palau del rei, un castell, una flor que vol néixer, el país del fred, el cel, la lluna, les estrelles, el sol... passen a formar part dels nostres paisatges propis amb la mateixa naturalitat

que aprenem que els llops són animals del bosc o que la lluna i el sol no tenen ni boca ni nas ni ulls. És la força de les paraules i de la narració que ens permet apropar els infants a les seves pròpies paraules i a la seva pròpia narració.

Aquestes narracions tenen un altre component molt important per animar les històries, que és la màgia. La màgia tot ho arregla: davant de les situacions més difícils i complicades, ens permet resoldre fàcilment els problemes amb què s'enfronten els diferents personatges (valents, babaus, forts, covards, àgils, despistats, petits, grans...) i trobar solucions inesperades i creatives i per descomptat amb un final feliç per als personatges que han narrat millor la història.

Els ulls i les orelles dels infants estan al servei de la màgia de la narració; una narració que els grans oferim als petits amb tot el nostre poder de seducció, amb els nostres propis records dels nostres contes de petits i amb tota la nostra pròpia emoció per les històries que expliquem.

Per tot això nosaltres, que tenim la gran sort de viure en un petit poblet on les tradicions encara es conserven, no hem de deixar perdre aquests moments tan màgics on els avis o àvies, pares o mares, tiets o tietes, amics o amigues... de fet qui li vingui de gust, pugui explicar una bella història i els qui se l'escoltin en puguin gaudir. Qualsevol moment és bo: abans d'anar a dormir, després de dinar a la voreta del foc, als bancs del poli, al Pla de Missa en un raconet on hi toqui el sol, a la font de la Vila... com ens deia la Montse tan sols ens fa cal algú disposat a explicar quelcom, com a mínim un parell d'orelles per escoltar i una mica de MÀGIA.

Cartes al Camí Ral

Un dels reptes de l'equip de redacció és fer del butlletí un lloc on totes les opinions tinguin cabuda. Busquem més camins perquè tothom qui vulgui pugui col·laborar amb nosaltres. Estem oberts a les vostres propostes, als vostres articles, a les vostres idees.

Us oferim en aquesta edició dues noves formes de col·laboració.

Per un costat, un petit repte, un quadrat en blanc on podeu demostrar el vostre enginy, la vostra habilitat o la vostra imaginació o tot plegat. Un entreteniment per a petits i grans.

D'altra banda, aquesta secció. Les cartes al director són un format habitual que tots coneixem. Ens dirigim a vosaltres perquè vosaltres us dirigiu als lectors per expressar el que penseu. Sobre Copons i sobre el món vist des de Copons. S'hi valen idees, problemes, sol·lucions, crítiques, respostes a les crítiques i tercers punts de vista. També s'admeten pensaments, històries i fins i tot histèries. Un lloc bonic. Un record. Un agraïment, un aplaudiment i també xiulets. Ara depèn de tots vosaltres i del que tingueu a dir. Endavant amb les vostres opinions. Copons les espera.

El teu Quadrat

Camí Ral et regala un quadrat en blanc. Si ets gran, petit, avi o mare, pare o àvia. Gent de Copons i passavolants, coneixuts, amics. Un quadrat per a tothom qui tingui quelcom a comunicar. Un dibuix, una opinió, un acudit o un vers, una caricatura, una endevinalla, un missatge. El que tu vulguis, i si té a veure amb Copons, doncs millor que millor. I en el proper número, el butlletí dedicarà una plana a les vostres col·laboracions, perquè tots en gaudim plegats.

Els quadrats emplenats i degudament signats es podran presentar a l'Ajuntament de Copons fins uns dos mesos abans de la sortida del següent Camí Ral.

Les imatges es passaran per l'escàner i es muntaran en una pàgina depenent del nombre que n'arribin.

També Camí Ral es reserva la possibilitat de reservar imatges per a següents números o per usar-les en altres articles.

Gràcies per la vostra col·laboració.

Text: **Antònia Garriga**

Setembre a Olot

El mes de setembre acomiada l'estiu, el temps comença a enfredorir-se i el dia a escurçar-se, és en aquest mes de setembre quan arriben les Festes de la mare de Déu del Tura.

El dia 29 d'agost ja ha començat al seu Santuari la novena a la Verge i són molts els olotins i la colònia forastera que hi assisteixen.

Aquells capvespres, els fils d'electricitat del carrer Clivillers són plens d'orenetes que xisclen i s'esvaloten anant i venint d'un terrat a l'altre i d'un fil a l'altre. Aquell dia 29 ha sortit el programa de les Festes i tothom el comenta.

El dia 7 de setembre començaven les festes, caigués en el dia de la setmana que caigués. A les dues de la tarda, es repartia almoina als pobres de la ciutat en el local de l'Hospici. A les cinc de la tarda, els nans, gegants i cavallins acompanyats de la Banda municipal feien cercavila, després de sopar, a les vuit del vespre, tocava Teatre i pels qui no hi anaven, tenien sardanes i serenates. L'endemà, el dia 8 era el dia de la processó, el dia 9 es

dedicava al matí als jocs florals, a la tarda a la "gran corrida de novillos", i a la nit al Ball Pla.

El dia 10 la festa s'omplia amb balls i sardanes i amb una segona "corrida de toros".

Aquestes festes majors tenen lloc a la Plaça dels Gegants i al Passeig del Firal on es concentraven també les atraccions de fira.

Les festes havien espremut l'última il·lusió i l'última rialla fresca de l'estiu. Aquests sentiments nostàlgics es reflectien també en el paisatge.

Després de les Festes del Tura, s'obria un llarg parèntesi de núvols, de fred, de boira i d'enyorança.

El mes de setembre era un mes fet per tancar portes i projectes i propòsits, i el mes d'octubre, en canvi, era un mes per obrir-ne. Perquè la vida no s'atura. I després de qual·ssevol Festes de la Mare de Déu del Tura, en vindran unes altres i després unes altres... com aquelles cantarelles que no s'acaben mai.

Flam de Cafè

Text: **Imma Álvarez**

Ingredients:
1 Pot petit de llet condensada
Llet, les ¾ parts del pot
Cafè, la ½ part del pot
4 Ous

Amb la batidora, es bat la llet condensada amb la llet normal, el cafè i els ous. Es posa tota la barreja, un cop batuda, en un motlle de corona de 20 cm., i es posa al forn durant 45 minuts. Mentrestant es fa el caramel, posant en un recipient l'aigua barrejada amb el sucre i es posa al microones durant 3 minuts. Es treu del motlle el flam, un cop fred, i es col·loca en una plàtera rodona. Decoreu amb merenga, muntant les 4 clares amb 4 cullerades de sucre, fins que estiguin ben consistents. Poseu el caramel calent sobre la merenga. En comptes de merenga, també és pot decorar amb nata muntada.

Tiramisú

Ingredients:
250 gr. Formatge "mascarpone"
2 Ous
½ Tassa de sucre fi
½ Tassa de cafè
Conyac
250 Melindros

Es barregen els rovells i el sucre. A part, es munten les clares. Hi afegim el formatge "mascarpone", amb la barreja dels rovells amb sucre i les clares muntades, hi afegim una mica de conyac, de manera que tot quedi com una crema. Untem els melindros amb cafè, posem en un bol una capa de melindros, a sobre una capa de la crema, una altra capa de melindros amb cafè i a sobre una capa de crema. Es tira cacau en pols sobre l'última capa, i es deixa a la nevera 3 hores.

Dades personals

Retallar-ho i portar-ho a l'Ajuntament

Ajuntament de Copons

Camí Ral

Butlletí informatiu i d'opinió Vila de Copons

L'equip de redacció d'aquest butlletí t'anim a participar-hi. Si tens alguna cosa per explicar, suggerir, o potser denunciar, fes-la arribar. La teva col·laboració és imprescindible per millorar aquesta publicació. Gràcies. Telèfon de contacte, 93 809 00 00

(Fina Tomàs)

Nevada de 1944 (Pepeta Prats)

Nevada de 1944 (Pepeta Prats)

No t'oblidem (Elena Gudayol)

Camí Ral Butlletí Informatiu Vila de Copons
Edita: Ajuntament de Copons, Àrea Municipal de Cultura
Àngel Guimerà, 8, 08281 Copons, Anoia, Tel. 938 090 000 Fax: 938 090 013
Correu electrònic: copons@diba.es
Disseny i maqueta: ESPAI GRÀFIC, Igualada
Correcció lingüística: Servei Comarcal de Català i Josep Pelfort
Dipòsit legal: B-7571-96
Tiratge: 800 exemplars
Publicació periòdica / Distribució gratuïta

Imatge portada: Riera de Sant Pere, 1969. Foto: Mossèn Joan Freixenet, Rector de Veciana.
Equip de redacció: Jordi Bertran, Daniel Garcia, Antoni Marimon, Josep M. Tomàs, Xavier Martí, Adela Mas, Susanna Guix, Salvador Lloró, Nuri Pons, Pep Colom, Carles Mas i Ramon Serra.

Els articles publicats a Camí Ral reflecteixen solament l'opinió dels autors, no forçosament la de l' Ajuntament.

4a. edició 1997
Millor publicació periòdica d'àmbit local

